

சோமிபாரீலிஸ் மூத்தீப மன்றான்களியற்சி

தமிழ்லை
குழந்தை ம.சன்முரலிஸ்கம்

H. Jeganty
Keithandy ~~and~~
Society

சோபோகிலிஸ் எழுதிய

மன்னன் ஈடுப்பஸ்

— கிரேக்க நாடகம்

தமிழாக்கம்

முந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

கனிமாழி வெளியிடு

நூற் பெயர் :	ஷ்ரீகண்டா சுடிபெண்
ஆசிரியர் :	கோபோதிலின்
விடையம் :	அவஸ்தாஸ திருத்தம்
ஞானம் :	இரேக்கம்
ஆங்கில மூலம் :	E. F. Watling
தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு :	குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
முதற் பதிப்பு :	ஏப்ரல் 1997
அச்சப் பதிவு :	முஸ்லீம் அச்சகம் ஆடியபாதம் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
வெளியீடு :	கனிமொழி வெளியீட்டகம் மடம் ஒழுங்கை, கனிவியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.
விலை :	ரூபா 60/-

அணிந்துரை

தமிழில் இன்று புதுவளர்ச்சி பெற்றுவரும் கலைத் துறை களில் ஒன்று நாடகம். இது 'நாடகமும் அரங்கக் கலைகளும்' என்ற கற்கை நெறியாக பாடசாலை மட்டத்திலும் பல்கலைக் கழக மட்டத்திலும் பயிலப்படுகிறது. இவ்வகையில் க. பொ. த. உயர்தர பாடப்பற்பில் அமைந்த நாடக அரங்க கற்கை நெறி யிலே ஒரு முக்கிய நூலாகத் திகழும் 'ஸ்டிப்பல் மன்னனின்' தயிழ் வடிவம் இது.

நாடக அரங்கின் தொட்டில் எனப்படும் கிரேக்கத்தில் சோபோக்கிலிஸ் என்ற நாடகாசிரியரால் எழுதப்பட்ட அவலச் கலை நாடகம் இது. விதியின் கையில் ஆட்டுவிக்கப்படு கின்ற மனித அவலம் தான் இதனுடைய தொனிப்பொருள். அவலநாயகனின் மனித நிலைப்பட்ட துன்பத்தினை அக புற முரண்பாடுகளினுடைக் காக அச் சமூக நிலைப்படுத்தி உணர்வோட்டத்தில் ததும்ப விடுகின்ற நாடக ஆளுமையை ஸ்டிப்பல் மன்னனில் காண்கிறோம். இந் நாடகம் தமிழில் ஏற்கனவே சில மொழி பெயர்ப்புகளைக் கண்டிருக்கிறது. ஆயினும் ஒரு நாடக அரங்கியற் கலைகளின் கண்ணோட்டத்தோடு தமிழில் முதலில் வெளிவருஷ் மொழி பெயர்ப்பு இது என்றே கருதுகிறோம்.

இந்நூலின் மொழி பெயர்ப்பாளரான குழந்தை ம் சன்முகவிங்கம் அவர்கள். நாடகமும் அரங்கக் கலைகளும் என்ற துறையை உயிரோட்டமானதாக வளர்த்துத்துப்பதில் ஒரு கலை ஞானாகவும் ஒரு கல்வியாளானாகவும் தம்முடைய பங்களிப்பை நிறைவாகச் செய்த ஒருவராரும். இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வாழு

வினா அரங்கமென்பது சண்முகவிங்கம் அவர்களின் அரங்கத் தையே அச்சாணியாகக் கொண்டது. சமூகப் பிரக்கினு கொண்ட அவரது அரங்கு யாழ்ப்பான சமூகத்தின் பலவேறு தளப் பரி மாணங்களோடும் தொடர்பு கொண்ட ஒன்றாகும். இன்று இங்கே நாடக அரங்கில் தொழிற்படும் அதிகப்பட்சமான கலை ஆர்களும் ஆய்வாளர்களும் அவரது மாணவர்களே. நாடகத்தை எழுதுவதிலும் தயாரிப்பதிலும் இடைவிடாது அவர் ஈடுபடுவது போல நாடகத்தைக் கற்பித்தலிலும் இடைவிடாது அவர் ஈடுபடு கிறார்.

சண்முகவிங்கம் அவர்கள் ஏறத்தாழ என்பது நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார் என்பது ஆய்வுகளில் தெரிய வருகிறது. இவற்றுள் வேதாளம் (1987), துறவி (1995) செரிப் பழுத் தோட்டம் (1996) சடிப்பஸ் மன்னன் (1996) என்பவை மொழி பெயர்ப்புகளாகும். இவற்றுள் சடிப்பஸ் மன்னன் இங்கே அச்சுரு பெறுகிறது. வேற்றுக் கலாசார நாடகங்களை தமிழில் எவ்வகையில் உள்வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கூடிய ஆக்கிய படைப்பாக இதனைக் கருதலாம்.

முழுந்தை. ம. சண்முகவிங்கம் அவர்கள் அமைதியாக இருந்து கொண்டே நாடகமும் அரங்கக் கலைகளும் ஆகிய துறைக்கு நிறையவே செய்துள்ளார். ஆயினும் அவருடைய நாடக அரங்கக் கலையின் பணியினுடைய முழுப்பரிமாணமும் உரியவாறு மதிப்பிட்டு எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. இதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று அவரது ஆக்கங்கள் பல அச்சேராமல் இருப்பதாகும். அவற்றை அச்சேற்றுவதன் மூலம் அப் பெருங் கலைஞர் தம் வாழ் நாளிலேயே உரிய மதிப்பீட்டைப் பெறுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டியது கலை ஆர்வலர்களின் தலையாய் பணிகளில் ஒன்றாகும்.

பேராசிரியர் கலராசிதி. நா. சுப்பிரமணியன்
தலைவர், தமிழ்த்துறை
யாழ், பல்கலைக் கழகம்.

மன்னன் ஈடுபால்

தீரிய பூரவளம்

அதீனிய நாட்டை அதன் வடபாலகைந்த பெருநிலப்பரப் புடன் இணைக்கும் ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியாக அமைந்த பொகோடியா (Bocotia) என்னும் மத்திய சம தரையில் தீரெஸ் (Thebex) என அழைக்கப்படும் இடம் இருந்தது. இங்கு டெல்பியின் (Delphi) இறைவாக்கின் வழி நடத்தவின் கீழ் கட்மஸ் (Cadmas) என்பவரால் ஈதவில் ஒரு கரம அழைக்கப்பட்டது. இவர் அசெனோர் (Agenor) என்பாரசு மகனும் எக்ரினை உக்த கோவம் கொண்டு சேயல் (Zeus) சன்வயப்படுத்திக் கொண்ட யூரோப்பாவின் (Europas) சகோதானுமாவார் அவரது நகரம் நிறுவப்பட முன்னாலோ அவர் மீது இன்னல் குற்றிது. ஏனெனில் மகர் பிரஜெகளாக இருக்கக் கூடிய இவராகு நம்பிக்கைக்குறிய சகாக்கள் யாவகும் ஒடுங்கியதொரு பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்து வந்ததொரு பயங்கா அரக்கனால் கொன்றறித்து விழுங்கப்பட்டனர். ஆயினும் கட்மஸ் அரக்கனுக்கு ஈரி கொடுக்கி நின்று எதிர்த்து நூரேயடியில் அவனைக் கொண்று வீழ்த்தினார். மோட்டு தத்தின் வாக்கு மீண்டும் அவரை வழி நடத்தியது. இவரது எகிர்கால நகரத்தை அழைப்பதற்காக ஆயத்கம் செய்யப்பட்ட நிலத்தில் அரக்கனை பற்றகளை விடைக்குமாறு அறிவறுத்தியப்பட்டது. அப் பல் விடைகளிலிருந்து கிம்ரென் பயங்கரமான ஆயுதம் தரித்த அரக்கர் குழுவென்று எழுந்து அவர்களுக்கிடையில் ஒரு பயங்கர யுத்தம் உடனடியாக ஆரம்பித்தது. இருகியில் அரக்கனில் கூவர் உயிர் தரித்தனர். அவர்கள் கட்மகர்க்குத் தமது பணியைக் கெதரிவித்தனர். வரவிருங்கும் தீபினின் நிறுவனர்களாகவும் தந்தையராகவும் ஆணார்கள்.

கட்மஸ் பொவிடோரசை (Poly dorys) என்றெடுத்தார். பொவிடோரஸ் பயிடக்கை (Labdacus) என்றெடுத்தார். வட்டஸ் லேயசை (Laius) என்றெடுத்தார். லேயகக்கும் அவரது மகனைவி ஜோகஸ்டா (Jocasta) வக்கும் மகன் ஒருவன் பிறந்தான். இக் குழந்தைக்கு ஒரு பெயர் இடப்படுவதற்கு முன்னரே

உண்மையில், சில கற்றுக்கருக்கமைய - இக் குழந்தை பிறப்ப தற்கு முன்னரே அதன் உயிர் நீ நிமித்தப் போறியொன்றால் குறுப்பட்டிருந்தது. ஏனெனில் அப்பலோவின் இறைவாக்கு இக் குழந்தை பற்றித் தீயதையன்றி வேறு எதையும் எதிர்வு கூற வில்லை. இவன் தன் தந்தையை ஒரு நாள் கொலை செய்வான் என்றும், தனது சொந்தத் தாயின் கணவனாவான் என்றும் அவன் விதிக்கப்பட்டிருந்தான். கடவுள்ளின் எதிர்வு கூற்றுக் கெளிசாக எந்தவொரு மனித நடவடிக்கையும் நின்று நிலைத்து நிருபண மாக முடியுமோ? எந்தவொரு மனிதனும் அதனை அழிப்பகற்க முயலுமாவுக்குத் தன் முனைப்புக்கடையவாக இருக்க முடியுமா? வேலைம், ஜூராகஸ்டாவும் இவ்வாறு ஊசிக்கான. ஓரே ஒரு வழி மட்டும் நம்பிக்கையை - நம்பிக்கையை விட மேலாக உறுதியை வழங்கியது.

குழந்தை காழக்கடாது, சிக்க கொலைக் கற்றத்தை அவர்கள் தம் மீது சமத்திக் கொள்ளாது இடையணாகப் பணி பரியும் தமது வேலையாட்களில் ஒருவனிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து அக் குழந்தை கவுழ்ந்து சென்று பாதுகாப்பைத் கேட்க கொள்ளாதிருக்க வேண்டி இரும்பு ஊசி ஒன்றினால் அதன் பாதங்களைக் கொடுமையாகத் துளைத்து மகளைச் சரிவொன்றில் அது விட்டு விடப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளையிடப்பட்டது.

இக் கருமம் நிறைவேற்றறப்பட்டது. இருப்பினும் அப்பொலோவின் வாக்கும் மாவிடர் தம் இழிபரிவு நிலையும் நிலைத் தது. ஏனெனில் குழந்தையை அழிந்து போக விட இடையனின் இதயம் இடம் தரவில்லை. பசிலாக அவன் கொறிந்திய (Corintin) இடையனான ஒரு சக ஊழியனிடம் குழந்தையைக் கொடுத்து அதனைத் தீபிசின் எல்லாவகளுக்கப்பரவு எடுத்துச் சென்று கொந்தமென வளர்த்து வருமாறு இரந்தான். காலச்சியில் இந்தக் கொறிந்திய நாட்டவன் இக் குழந்தையை தனது மன்னான கொறிந்திய நாட்டு அரசனாகிய பொவிபசிடம் கொண்டு சென்றான். மன்னானுக்கு கூங்ந்தைப் பேரு இல்லாத காரணத்தால் அக் குழந்தையை மதிர்வோடு வந்து தனது சொந்தப் பிள்ளையென வளர்த்து அப் பிள்ளைக்கு விளைந்து இருந்த துயர் தநம் இன்னவின் நினைவாக ஈடுப்பஸ் (வீச்சிய பாதம்) எனப் பெய்திட்டார்.

ஈடுப்பஸ் முழு மனிதனாக வளர்ந்தான், அவன் தனது உண்மையான பெற்றோர்களென நம்பி இருந்தவர் தம் வளர்ப்பு மகனாகவும் கொறிந்தின் கௌரவம் மிக்க இலார்சனாகவும் வளர்ந்தான். ஆயினும், மீண்டும் தங்களைப் பற்றிய பயங்கர மாண எதிர்வு கூறலை அப்பொலோவின் அமைச்சர் தம் வாயி

விருந்து எதேச்சையாக செவி மடுக்க நேர்ந்தது. தனது பெற் றார் முன்னர் செய்தது போன்று இவனும் மீண்டும் ஏதிர்வு கற்றலைப் பொய்ப்பிக்க முனைந்தான் அவன் கொறிந்திலிருந்து தப்பி ஒடினான். தனது தாய் தந்தையர் உயிரோடு இருக்கும் வளர் அங்கு மீண்டும் செல்வதில்லையென உறுதி பூண்டான்.

அவன் எங்கும் அனைந்து திரிந்து இறுதியில் குழப்பமும், பேரிடரும் குழந்திருந்த தீபிசை வந்தடைந்தான், தனிமை நிறைந்ததொரு தெருவில் அறியப்படாததொரு வழிப் போக்க னாள் வேயஸ் மன்னன் கொள்ளப்பட்டிருந்தான். ஸ்பிஞ்கல்ஸ் (Spinx) என்றதொரு கொடிய ஆக்கியின் பிடியில் நகரம் சிகிகுண்டு கிடந்தது. அவ் அரக்கி ஈனி தர் தம் கூரறிஷ்க்க எதிராக கனது கொடிமையை நிலை நிறுத்தினாள். கனது பொடம் நிறைந்த கொடிச்சு வினடையிறுக்காத அனைவளரயும் அழித்தான். அகற்று வினடையிறுக்க எவராலும் முடியவில்லை. ஆயினும் முடிப்பசின் வாலில் அவள் கனது யாரியைச் சந்தித்தாள். அவன் அவனது நோடிக்கு வினடையிறுக்கு அவனது வல்லமையை அழித்தான். எனவே அவன் தீபிலிசின் மன்னனாகவும், அரசு பில்லத்துக்கும் செல்வத்துக்கும் வாரிசாகவும் மகிழ்வோடு வரவேற்கப் பட்டான். ஆனந்தம் நிறைந்ததொரு மனிதனாக விவேகமும் சரிவுச் சுமையும் உள்ள மனிதனாக (கொறிந்திலிருந்து தீபிசுக்கு வரும் பயணக்கில் நிகழ்ந்த அந்த ஒரு நிகழ்வைத் தெளிய) அமைதியை விருப்பம் ஒரு மனிதனாக முடிப்பஸ் இருந்தான். அவன் நோக்குண்டானை மனைந்தான். இவர்களுக்கு ஆண், பெண் பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

செல்வச் செழிப்பென தோற்றுமளித்த பதிலைந்து ஆண்டு கள் கழிக்கன. ஆயினும் ஏமாற்றும் இயல்புடைய மேல் தளத் தின் அடியில் அவமானமும், பெரும் பழியும் நிறைந்ததொரு பயங்கர அழும் மறைவில் இருந்து வந்தது. ஈடிப்பஸ் தன்னை அறியாது செய்து வந்த பாவங்களின் இசுழ்ச்சையை கடவுளார் அமைதியாக இருந்து பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை. நோய்களும், பஞ்சமும் மீண்டும் தீபிசை மற்று சமூதாக அழிவின் விளிம்புக்கு இட்டுச் சென்றன. அவலத்துள் கிடந்த மக்கள் தமது மன்னளை நோக்கி அவனது பிழை போகாத அறிவு வளத்தை மீண்டும் நிருபிக்குமாறு வேண்டியதோடு தமது கடவுளை முக்கியமாக அப்பொலோவை நோக்கி தமது அவலத்துக்கான பரிகாரத்தை ஆம் ஒளியையும் தருமாறு கதறினார்கள்.

(மன்னன் முடிப்பஸ் தாடகும் இங்கு அரம்பமாகிறது)

மன்னன் ஈடுப்பஸ் நாடக பாத்திரங்கள்

ஈடுப்பஸ் - தீலீசின் மன்றான் - (Oedipus)

ஜோகஸ்டா - ஈடுப்பசின் மனைவி - (Goeasta)

கிறியோன் - ஜோகஸ்டாவின் சௌகரை - (Creon)

தெய்ரிசியஸ் - ஒரு அந்தக் தீர்க்காசரி - (Teiresias)

ஒரு குருவானவர் - A Priest

ஒரு செய்தியானர் - A Messanger

ஒரு கிளையன் - A Shepherd

ஒரு உதவியானர் - A Attendant

தீரிய முதியோர் தம கோரஸ் - Chorus of the Elders

மன்னனது உதவியானர் - King's Attendant

அரசியின் உதவியானர் - Queen's Attendant

தீரிசின் அழுமகள் - Citizen's of Thebes

ஞாட்சி

இடம் : திபிசின் அரச மாளிகை முன்பாக

அரசனின் மாளிகையின் முன்பாக படிகளின் ரிதும் அரண்மனை முன்றலில் உள்ள வழிபாட்டுத்துறைகளைச் சூழ வும் தீசீசின் ஆடிமக்கள் பலர் குறையிரக்கும் திலைகளில் குந்தியிருக்கின்றனர்.

ஈடுப்பஸ் அனுஷ்கந்தார் உடன் வர நடவோயிலால் சீரவேசிக்கின்றார்.

கடிப்பஸ் : குழந்தைகளே! கட்டமசின் புராதன வழிமரபின் புதிய இரத்தங்களே!

இந்தக் குறையிரத்தல்; இந்தக் கிளைகள், மலர் மாலைகள்; நகரை நிரப்பும் நற்பாணப் புகை; மனத் துயர் ஆற்ற வேண்டி நிற்கும் இப் பேண்டுதல்கள்; அழுது அரற்றும் இப் புலம்பல்கள்; இவற்றின் அரத்தம் என்ன?

எனது தகவலாளரில் தங்குவது தகுதியற்றது என நான் நினைக்கவில்லை. எனினும் நானே கேட்டறிய இங்கு வந்துள்ளேன். நான் ஈடுப்பஸ். இப் பெயர் தொலைதூரம் அறியப்பட்டதோன்று.

அருட்டிரு ஜெனே! (குருவானவரை நோக்கி)

அகவை தஞ்ச உரிமை சொன்னு அணைவருக்குமாகத் தாங்கள் பேசவேண்டும். என்ன நேர்ந்துவிட்டது? ஏதெனும் பயமா? நீங்கள் விரும்பும் ஏதாவது உண்டா? உங்களுக்கு உதவ நான் எதனையும் விருப்போடு பரிவேன். இத்தகையதோரு பொதுவான வேண்டுதலுக்கு செனி சாய்க்காதிருப்பில் நான் இதயமற்றவனாகவே இருக்க வேண்டும்.

குருவானவர் : என் தலைவர் வேந்தே! நீ காண்பது போன்று குருத்துக் குஞ்சுகள் முதல் வயது வளைத்துவிட்ட முதியவர் வரை இளையவரும் வயோதிபரும் இங்கு ஈடியுள்ளோம்.

மத குருக்களும் - நான் - சேயின் குருவன் - கட்டிளமைக் கரணையருள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவரும் காடியுள்ளோம். இவை அணைய சிறு விளைகளைத் தாங்கியவாறு அங்காடியிலும், பல்லி சின் (Pallas) இரட்டைப் பலிபீடங்களைச் சூழவும்; இஸ்மெனஸ் (Ismenus) ஆற்றின் அருகேயுள்ள வருவதுரைக்கும் தலத்தின் புனித எரிதழல்களைச் சூழ்ந்தும் இன்னும் பலர் உள்ளனர்.

எமது நகரின் பேரிடர்களை நீயும் கண்ணுள்ளாய்.

தப்ப முடியாத மரணப் பெருக்கின்மடியில் அது சிக்குவன்டு கிடக்கிறது.

தனது மன்னின் பயன்தரு மலர்ச்சியில் மரணத்தை;

பகம் புற்றரையில் மரணத்தை:

பெண்ணின் கருப்பையில் மரணத்தை:

சாலினை விளைவிக்கும் கொள்ளள நோயென்னும் அனலைக் கக்கும்

அரக்கனின் பிழியில் கிடக்கும் நசரத்தை

இவை அணைத்தாலும் பெஞ்சிகெடுக்கும் ஒப்பாரியால் நாகத்தைக் கொழுக்க வைக்கும் கோலத்தை!

நீயும் பார்த்தாய். நானும் இப்பின்னள்களுக்கும் குறையிரப் போராக இப்பொழுது உன் மன் வந்திருக்கிறோமாயிலும் உள்ளனக் கடவுளுக்க பெபானவனாகக் கருதி வரவில்லை.

சாவுக்குரிய வாழ்லின் சாதாரண அவலங்களில் அல்லது மனி தண்ணிட மேலான ஒன்றுடனான மனிதனது போராட்டத் தில் மனிதருள் மதன்மையானவன் என உண்ணைக் கருதியே வந்துள்ளோம்

கட்மசின் (Caphus) பட்டனத்துக்குப் புதிதாக வந்த

நீகான் அந்த இழிந்த மயக்குமாயம்.

வல்லவனின் அடிமைத் துளையிலிருந்து எம்மை மீட்டாய் என்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்தியுள்ளோம்.

நாம் தரக்குடிய மன்னரிலோ, சாடைக் குறிப்போ எதுவுமில் வாது. - ஆயினுர் நாம் உண்மையில் நம்புவது பேரன்று ஆண்டவன் உதவியோடு எமது உயிரை நீ எமக்கு மீளத் தந்தாய்.

பெருமையும், புகழும் மிக்க ஈடிப்பஸ்!

இப்பொழுது மீண்டும் உனது உகவியை நாங்கள் நாடி நிற்கிறோம் கடவுளோ, மனிதனோ காட்டக்கூடிய எந்தவொரு வழியிலும் எமக்கொரு விடுதலையை காண்பாயாக.

கடந்த கால சோதனைகள் தந்த அனுபவம் நிகழ்கால அறி வுரைக்குப் பகம் தரும் என்பதை நாமறிவோம்.

எனவே! ஓ! மனிதருள் மேலாணவனே! எமது நகருக்கு வாழ்வை மீட்டளி!

உனது புகழில் கவனம் வை;

தளராத உன் முயற்சி ஒரு கால் எம்மைக் காத்தது.

உனது ஆட்சியின் கீழ் விழுவதற்காக நாம் உயர்த்தப்பட்டோம் என்று கூறப்படாதிருப்பதாக.

காத்துவிடு! எமது நகரைக் காத்துவிடு!

அதனை என்றென்றும் பாதுகாப்பாக வைத்திரு:

அன்று எமக்கு நற்பேற்றினைத் தந்த அதே ஒனி நட்சத்திரத்தின் கீழ் இன்றும் எம்மை நன்மைக்குள் வழிநடத்திச் செல்.

இன்று போல் நீ எமது மன்னனாக இருப்பதானால் —

வெறுமையின் மன்னனாக இரு. தம்முன் உயிர்முச்ச இல்லாத வர்களாக மனிதர் ஆறைப்பட இருக்கும் சுவரிலோ அன்றிக் கப் பலிலோ நிச்சயமாகப் பலம் என்பது இருக்காது.

ஈடிப்பஸ் : என் குழந்தைகளே!

நான் உங்களுக்காக துயருறுகிறேன். என்னை நம் புங்கள்.

நீங்கள் என்னிடமிருந்து விரும்பும் அனைத்தையும் நானாறிவேன்.

நீங்கள் துயருறும் வேளையில், என்னை விட மேலாக வேறு எவரும் துயரப்படமாட்டார்கள்.

தனக்குத் தனக்கென்று உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பல துயரங்கள்,

ஆயினும் எனது இதயம், எனது உங்களது.

எனது மக்களது அனைவரினதும் சோகங்களைச் சுமந்து நிற்கிறது.

நான் துயிலவீச்சை.

நான் அழுவேன் — முடிவற்ற சிந்தனை வழி களி னுாடே நடப்பேன்.

அயினும் நான் சோம்பி இருந்தது இல்லை. ஒன் றினை — நாமிக்கையை உறுதி செய்த ஒன்றே. ஒன் றினை நான் ஏற்கனவே செய்துவிட்டேன்.

எனது எந்தச் செயல் அவ்வது சொல் உங்களுக்கு உதவக் கூடும் என்பதை அறிந்து வர எனது உறவினன் கிறியோன் (Creon) மொனாசியன் (Menoceus) மகன் அப்பொலோவின் பித்திய இல்லத் திற்கு (Pythian House of Apollo) அனுப்பப்பட்டுள்ளான்.

அவர் திரும்பும் நான் இன்றை நான் கணிப்பிட்டுள்ளேன்.

அவர் இன்னமும் இங்கு வராதது எனக்குச் சஞ்சலதை நைத் தருகிறது.

ஆயினும் அவர் வந்ததும் இறைவன் எதனை விரும்புகிறாரோ அது என் கொரவத்தின் மீது ஆணையாக நிறைவேற்றப்படும்.

குரு! நன்றே சொன்னாய்.

(இய்வீடும் நோக்கி யாரோ தொகையில் வருவதை அவர் கண்டற்றவேறு)

பாருங்கள் கிறியோன் வந்து கொண்டிருப்பதை அவர்கள் குறிகாட்டுகிறார்கள்.

ஆம்! அவர் வந்துவிட்டார்.

ஈடு: (தானும் பார்த்தவாறு, சிரித்து முகத்தோடு)

ஓ! அப்பொலோ! அவரது செய்தி நல்லதாக இருக்குமானால்;

குரு: அது நல்லதாகவே இருக்கும். தீங்கனி நிறை வெற்றித் தழைமுடியை அவர் தலை குடியுள்ளது. அது ஒர் அடையாளம்.

ஈடு: விரைவில் அறிவோம்... இப்போது நாம் சொல்வது அவர் செவியில் விழும்... வேத்தியில் சோதரனோ! என்ன செய்தி? இறைவன் திருவாயிவிருந்து எமக்கு என்ன செய்தி?

(கிறியோன் சீரவேசிக்கிறார்)

நிறி: நல்ல செய்தி! அதாவது அனங்குதும் நன்றே நிகழ்ந்தால் துயர் தருவனவற்றிலிருந்து கட நங்கை விணையலாம்.

ஈடு: அதற்கான விடை? பயம் நாம்பிக்கை இரண்டுக்கும்பட்ட கில் நீ என்னை நிறுத்துகிறாய். விடை என்ன?

கிறி: நான் உனக்கு சொன்னிரேன். எல்லோர் முன்னிலையிலும் நான் பேசுவதை நீ விரும்பினால். இல்லையேல், நாம் உன்னே போவோம்.

ஈடு: எல்லோர் முன்னிலையிலும் பேசு, என் உயிரைவிட அவர்தம் இடர்நிலை இப்போ என் கவலையாக உள்ளது.

கிறி: அவ்வாறாயின் எமது தலைவன் பொயிபஸ் (Phoebus), விடையாக, வெளிப் படையான கட்டளையாக இதுவே உள்ளது. துப்பரவற்ற ஒன்று எமது மன்னில் பிறந்து வளர்க்கப்பட்டு எமது மன்னை அகத்

தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது; அதுகட்டாயம் தூரத்தப் படவேண்டும்; எம்மை அழித்துவிடவேன நாம் அதை வைத்திருக்கக் கூடாது.

ஷடி : எத்தகைய அழுக்கடைந்த பொருள்? எத்தகைய தூய்க்கம்ப பாடு தேவையாகிறது?

கிறி : ஒரு மனிதன் நாடு கடத்தப்படுதல். அல்லது குருதிக்கான குருதிக் கொடுப்பனவு. ஏனெனில் குருதி சொரியப்பட்டமையே எமது நகரின் பேரிடருக்குக் காரணமாகவுள்ளது.

ஷடி : அவர் எத்தகைய இரத்தத்தைக் கருதுகிறார்?
இறந்தவர் யாரென்று அவர் கொன்னாரா?

கிறி : எமக்கொரு மன்னர் இருந்தார்.
ஐயனே! எம்மை நீர் வழி நடத்த வருவதற்கு முன்னர் அராது பெயர் ஜேயஸ் (Laius)

ஷடி : எனக்குத் தெரியும். நான் அவரைக் கண்டதில்லை.

கிறி : அவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அறியப்படாத கொலையாளியை நாம் நீதியின் முன் நிறுத்த வேண்டும் என்பதே கடவுளர் கட்டளையின் தெளிவான அர்த்தமாகும்.

ஷடி : அவன் எங்கிருக்கக் கூடும்? அந்த நெடிய தொலை தூரத் துப் பழியின் மங்கிய அடையாளங்களை நாம் எங்கு கண்டறியக் கூடும்?

கிறி : இங்கு தான் என்றே கடவுள் சொன்னார். தேடுங்கள் நீங்கள் காண்டிர்கள். நாடப் பெறாதது — காணப் பெறாதது போய்விடுகிறது.

ஷடி : வேயஸ் கன் மரணத்தை — இக் கொடிய மரணத்தை வீட்டிலா களக்கிலா அல்லது புறத்தே மன்னிலா சந்தித்தார்?

கிறி : அவர் நாட்டை விட்டப் புறப்பட்டு, தான் கூறியவாறு யாத்திரை என்று சென்றார். அந்த நாளின் பின்னர் நாம் அவரை மீண்டும் காணவில்லை.

ஷடி : அவர் தம் சாட்சியைப் பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடிய முறையில் உடன் சென்ற பயணி எவ்ரேனும் நடந்ததைக் கண்டு ஒரு வார்த்தை கூறவில்லையா?

கிறி : ஒருவரைத் தவிர அனைவரும் இறந்தனர். அவரும் பயப்பிடிப்பால் அவனிடத்தைவிட்டு ஒடிவிட்டார். ஒன்றைத் தவிர அவரிடம் உறுதியாகக் கூற எதுவும் இருக்கவில்லை.

ஈடி : அது என்ன? சிறு தடம் ஒன்றில் நாம் ஒருமுறை கைகளை வைத்தால் அந்த ஒன்று வேறுபலவற்றுக்கு வழிசெமக்கும்.

கிறி : ஒருவன் அவ்வ. பல கள்வர் அரசனின் பரிவாரங்களோடு மோதி அவர்களைக் கொண்றனர் என்பதே அவன் கூறிய கதை.

ஈடி : அத்தகைய ஒன்றைச் செய்யுமாறு இங்குள்ள எவரும் பணம் கொடுத்திருந்தாலன்றி, இத்தகைய துணிகரமான அட்டேறியத்தைக் கள்வர் அரிதாகவே செய்வர்.

கிறி : அதுவும் குறிப்பீடாகக் கூறப்பட்டது. ஆயினும் தொடர்ந்த குழப்பங்களின் காரணமாக, கொலையாளிகளைத் தண்டித்துப் பழிவாங்க எவரும் முன்வரவில்லை.

ஈடி : என்ன குழப்பங்கள்? நிச்சயமாக அரசு மரணமொன்றைக் குழப்பும் அளவுக்குப் பெரியதெதுவும் நிகழ்ந்திருக்க முடியாதே.

கிறி : தீர்க்க முடியாத மரணங்களை விடுத்து உடனடியாக விழுயங்களில் கவனத்தைக் குவிக்குமாறு பினிக்ஸ் தனது புதிர்களைக் கொண்டு எம்மை வற்புறுத்தினான்.

ஈடி : நான் புதிதாக ஆரம்பிக்கும் அனைத்தையும் வெளிச்சத் துள் கொணர்வேன். இறந்தவருக்கான எமது கடமையை எமக்குச் சுட்டிக் காட்டிய மைச்காக பொய்பக்கூ (Phonebus) அனைத்துப் பாராட்டும் உரியதாகுக. உனது பங்களிப்பீற்காக உனக்கும் நன்றி.

இறைவனதும் எாது நாட்டினதும் உயர் நோக்கினை நிறைவே செய்வதில் உணக்கு விருப்பம் தரும் நண்பளாக என்னை நீக்காண்பாய். இது எனது நோக்கமாகவும் உள்ளது. என உடன் உறை ஒருவனிடமிருந்து இக் கறையை அசந்த முயல்வதோடு அமையாது எனவிலிருந்தும் அதனை அகற்றுவேன். வேயகின் கொலையாளி எவனாக இருப்பினும் அவன் தன் கையை எனக்கு எதிராகக் கிருப்பக்கூடும். எனவே வேயகச்சுக் கேவை செய்வதன் மூலம் நான் எனக்குச் சேவை செய்கிறேன்.

இப்போ என் பிள்ளைகளோ! உமது இருக்கைகளிலிருந்து எழுந்திருங்கள் இக் கிளைகளோடு செல்லுங்கள். கட்டமின் (Cadmus) மக்கள் அனைவரையும் கூட்டிவாராங்கள். நான் செய்யாதுவிடுவது எதுவும் இருக்காது என அவர்களிடம் கூறுங்கள். ஆண்டவன் துணையோடு நான் எழுந்து நீற்பது நிச்சயம் — இவ்வையேல் வீற்றவோம்.

(எதுப்பஸ் அரண்மனைக்குள் செவ்கிறான் மக்களை அழுகக் கூட செய்தியாளன் செல்கிறான். அது குறையிரப்பீசாரங்களை உணவந்து போகக் கூட செய்கிறார்)

கரு : குழந்தைகளே! எழுந்திடுங்கள். நாம் கேட்கவென வந்திருந்த அனைத்துக்கும் மன்னர் இப்போது உறுதீயவித தன்னார். விடை எவரிடமிருந்து வந்ததோ அந்த பொய் பஸ் தானே வந்து எம்மை எமது கடும் துயரங்களி லிருந்து காத்து விடுவிக்கட்டும் என அவரைப் பிரார்த திப்போமாக.

(குறையிரப்போர் கலைந்து செல்கின்றனர்.)

(தீரிய முதியோரைக் கொண்ட கோரஸ் குழு ரையேசிக் கிடது.)

கோரஸ் : ஒளியின் நகரம் தீபிசில் பீதியப் (Pythian) பொன் அகத்தினில் வானுவகின் அருட்குரல் கேட்கிறது. அச்சுமென் நெஞ்சைப் பிளக்கிறது. அச் சொல் கேட்க அஞ்சுகிறது.

ஓ! டிலோசின் நோய் களைவோன கேள்!

அச்சும் எம்மற் கிடக்கிறது.

ஐய! நீ என் செயக் கித்தமோ?

ஏற்றிச் சமுலும் வருடம் போல்

புதியது புரியக் கிடைக்கிறதோ!

பழையன புனையக் கிடக்கிறதோ!

பொன் நம்பிக்கையின் மகனே!

இறப்பில்லா வார்த்தையே வா!

எம்மிடம் பேசு!

சாவினைக் கடந்த அதனோ (Athena)

சேயனின் மகனே!

மூதலில் வருகிறோம். உன்னிடம் பின்னர்

எங்கள் நகரின் அரியணையில்

வீரார்ந்திருக்கும் உன் சோதரி

ஆர்டி மிஸ்னிடம் — பொய்ப்பளிடம் போகிறோம்

(அடுத்த அணியத் தலைவு)

நீண்ட நெஞ்காலத்தின் முன் நிகழ்ந்ததை ஒப்ப மீண்டும் இவ்வெளவையில் உமது,

மூம் மடங்குச் சக்தியை எமக்குக் காட்டும்!

சாவு விளைக்கின்ற நோயென்னும் நெருப்பிலும்

நோவிலுயிருந்து எம்மைக் காத்துச் சுத்தப்படுத்தும்!

சௌல்லொணாச் சோகங்கள் மலட்டு மன்னிக்

மேறிவாய்க் கிடக்கின்றன.

எபது அணி நிரைகளை நிரப்பும் நோய் நிலை

பின்னி நீக்கற் புத்தாக்கங்களை விஞ்சுகிறது

பிறப்பின் மலட்டு மரண வேதனைகள்.

காட்டுத் தீயிடைப் பிறக்கும் உயிர்கள்
ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்
சிறகடித்துக் கடிது சென்று
இரவினுள் கரைகின்றன.

சோல்லுதல் யாவும் கடந்து நகரம்
தன் தெருக்கள் விளைக்கும் மரணங்கள் மீது.
பொருட்டாய் இருக்கிறது.

தேம்பி எவரும் அழுவது இல்லை.

அவளது குழந்தைகள் மரிக்கின்றன.

நீண்ணத்திரங்க எவரும் கருகிலில்லை.

தாயர் பலிபீடங்களுகே முழுந்தாளிடுகின்றனர்.

பொன் அனைய அதோ,

எங்கள் அழுகைக்கு அருகே வா!

அப்பொலோ எம்மைச் செவிமுத்து

எம் பினி தீர்த்து வை!

கலகலக்கும் வெங்கலத்தின் ஒனி இல்லை.

எனினும் எம்மைச் சூழ சண்டை உரத்து ஒலிக்கிறது.

மரணப் பேய் கடிதே பறக்கிறது.

கடவின் நீண்ட மூலைமுடிக்குகளுக்குப் பறக்கிறது.

அல்லது வடக்காவின் மங்கிய உறைபனிக்குள்

தனது படைக்கலங்களின் தீவிர தாக்குதலை

கொண்டு நகர்கிறது.

சேயல்,

உனது இட முழக்கங்கள் கொழிக்கட்டும்!

உனது மின்னல் தாக்கி அழிக்கட்டும்!

வைசியனே! (Lycian)

உனது பொன் வில் கொண்டு அழித்து விடு.

ஆர்ட்டிமிஸ்! (Artemis)

ஒனி படரும் வைசிய மலைகளின் மீது

அவனை அழித்து விடும்.

பச்சஸ்! (Bacchus)

எம் பெயர்க் கடவுளே!

மெய்வெட் (Maenad) கேளிக்கை நடந்ததில்

பொன் போன்றவரே

இயேச்! (Eyoē)

பயங்கரப் பகைவனாம் சாக் கடவுளை

கடவுளர் அனைவரும் காண வெறுக்கும் கடவுளை

அழிக்க

உனது தீப்பந்தத்தை முன்னெடுத்துச் செல்.

(அரண்மனையிலிருந்து ஈடுப்பஸ் ரீவேசிக்கின்றார்)

கடிப்பல் : பிரார்த்தித்து விட்டுவர்கள், நீங்கள். எனக்குப் பணிந்தினங்கி உமது அவைம் வேண்டி நிற்கும் பரிகாரத்தை கையேற்கச் சித்தமாக இருந்தால் உமது வழிபாடுகளுக்கு உதவிபொடும் உத்தியோடும் விடை இறுக்கப்படும்.

இதுவரை நடந்தவை — இதுவரை சொல்லப்பட்ட கணதகள் யாவற்றையும் நான் செனிவழி அறிந்துபடிய ஒருவளாக நின்றே பேசகிறேன்.

இந்தத் தடையமில்லாது நான் எனது தேடவிள் அதிகம் மன்னேற்றமுடியாது

எனவே தீவியர்களே! புதிதாக உங்கள் மத்தீயில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதொரு பிரஜை என்ற வகையில் நான் உங்களிடமே இப் பிரகடனத்தைச் செய்கிறேன்.

ஸ்படகசின் மகன் வேயசை எவனது கை கொலை செய்தது என்பதை உங்களில் யாராவது அறிந்திருந்தால் அவர் அதனை இப்பொழுது எனக்கு முழுமையாக வெளிப்படுத்தட்டும்.

(ஈவர் தாமதிக்கிறார். அமைதி அங்கு நிவாசிறது.)

அல்லது எவகுடைய மண்ச்சாட்சியாவது குற்றக் குறுக்குறுப்புடன் இருந்தால் அவர் தன்னை வெளிப்படுத்தட்டும்.

அவர் கிறிதன்றே துயரப்படுவார்.

நாடு கடக்கப்படுதலை விட மோசமான விதிப்பயன் அவருக்கு நேராது,

வேறு எந்தத் திகரும் அவரை அனுகாது.

(சொல் மடுப்போர் இன்னாலும் அல்லதியாக உள்ளனர்)

அல்லது எவனேனும் ஒரு அந்தியன் தான் கொலையாளி என்பது அறிவப்பட்டிருந்தால் அதனை வெளிப்படுத்துகின்கள்.

தகவல் தருகின்றவர்கள் எனது வெகுமதியைப் பெறுவார் அத்தோடு உங்கள் அவைவரின்றும் நன்றியையும் சம்பாதித்துக் கொள்கூரார்.

(இன்னாலும் கிழமை)

ஆயிலும் நீங்கள் பேசாதிருப்பீர்களானால் எவ்வரேனும் ஒருவர் ஆச்சத்தின் தீமித்தம் தன்னை அல்லது வேதோருவரை வெளிக் காட்டாதிருப்பதாக அறியப்பட்டால் — இவ்விடத்தில் அவரது தகை மீது தீர்ப்பு வழங்குகிறேன்.

அவன் எவனாக இருந்தாலும் . . . எனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட இந்த நாடு முழுவதிலும் அவனுக்கு உறைவிடமே அன்றி வேறு எந்த மனிதலுடனும் உறவோ தடை செய்யப்படுகிறது.

வழிபாடு அல்லது வேள்வி அல்லது பரிசுத்த உடங்க என்பவற் றில் பங்கெடுக்கும் கூட்டுரிமையிலிருந்து மத நீக்கம் செய்யப் படுவான்.

பிந்திய (Phthian) தெய்வ உரைக்கமைய ஒன்வொரு இல்லத் திலிருந்தும் தூய்மையற்றவனாக சமிக்கப்பட்டவனாகத் துரத் துப்படுவான்.

இவ்வாறு கடவுளுக்கும் இறந்தவருக்கும் எனது கடமையைச் செய் தவனாவேன் அறியப்படாத கொலையாளியும் அவனுக்கு உடந் தையானவர்களும் அவ்வாறானவர்கள் இருந்தால், நட்பென எவ்வமற்றவாராக தமது வெட்ககரமான செயலில் அவமானத் தழும்பை தமது வாழ்வின் அந்திமம் வரை அணிந்து நிற்பார்.

இந்தச் சாபத்திலிருந்து நான் என்னையும் விலக்கி கொள்ள வில்லை.

நான் அல்லது எனது இல்லம் அல்லது எனது குடும்பம் அறிந்து கெரிந்து குற்றவாளியை ஏற்று வைத்திருந்தால் ஏனையோர் மீது நான் இட்ட சாபங்கள் அனைத்தும் என் மீதும் கிடக்கும்.

என் பாள் — கடவுளின் பால் — கொள்ளை இடர்களால் வகை யுண்டு கிடக்கும் எமது தேசத்தின் பால் — உமக்குள் கடமை எனக்கொண்டு இது நேர்மையோடு நிறைவேற்றப்படுவதைப் பார்த்துக் கொள்வது உமது பொறுப்பாகும்.

கவர்க்கத்தின் தீர்க்கமான ஆணை இல்லை.

எனினும் தூய்மைப்படுத்தல் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை கண்ட நான் ஆக்கரியப்படுகிறேன்.

மதிப்பார்ந்த ஒரு மனிதனின் மரணம் — உங்கள் மன்னனின் மரணம் முற்று முறைகாக உறுதியாக ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இருப்பது இருக்குமாறு இருக்கட்டும்.

அவரது படுக்கை, அவரது மனையாள் என அவர் ஒரு கால் கொண்டிருந்த இடக்கை இன்று நான் கொண்டிருப்பதால் வீதி யின் விணவால் அவரது குழந்தைகள் எமக்கிடையிலான மற்று மொரு இரத்தகத்தின் உறவிவன வளர்ந்திருப்பரா தலால் — ஜயகோ! அவர் மீது இந்த அழிவு வீழ்ந்துள்ளதால் — எனது சொந்தத் தந்தைக்காக போராடுவது போன்று இப்பொழுது நான் அவருக்காகப் போராடக் கருதியுள்ளேன்.

அகெனெராரின் (Agenor) மகன் கட்மஸ் (Cadmus) கட்மசின் மகன் பொலிதோரல் (polyudors) பொலிதோரசின் மகன் வப்டகஸ் (Labdacus) வப்டகசின் மகன் லையசின் (Laius) கொலையாளியை வெளிச்சுத்தில் கொண்டிருந்து நிறுத்த எந்த ஒரு வழியையும் முயன்று பாராது விடமாட்டேன்.

இப் பொறுப்பினை ஏற்காது விடுகின்றவர் அனைவரையும் கடவுளர் சபிக்கின்றார்.

அத்தகையோருக்கு நிலம் அறுவடை இல்லாது வெறுமையாகச் சிடக்கட்டும்.

அவர்களுக்குப் பெண்கள் குழந்தைப் பேற்றிருக் கிடக்கட்டும்.

இன்றைய இந்தப் பேரிடரும் இதனைவிட மோசமானதும் அவர்களது மரணம் வரை அவர்களைத் தொடர்டும்.

ஏனையோரைப் பொறுத்த வரையில் — என் பக்கம் நிற்கின்ற கட்டமின் (Cadmus) மெந்தர்களே நீதியும் அனைத்துக் கடவுளரும் என்றென்றும் உங்கள் பக்கம் நிற்பதாகுக.

கோர் : உனது சாபத்தின் மத்தியில்

ஒ மக்னவே!

பதிலாளிப்பதற்கு நான் துணிவை வரவழைக்கிறேன்.

அம் மனிதன் நானால்ல.

அவளனச் சுட்டிக்காட்டவும் என்னால் முடியாது.

பொய்ப்பிடமிருந்தே (Phoebus) கேள்வி எழுந்தது.

எனவே எவரையும்விட அவரே தவறீழழத்தவன் எவனை எமக்கு கூறமுடியும்.

ஈடு : ஐயமே சில்லை. எனினும் கடவுளைத் தன் விருப்புக்கு விரோதமாகப் பேச வைச்கும் வஸ்வமை மனிதனிடத்தில் இல்லை.

கோர் : என்னிடம் சொல்ல வேறொன்றுள்ளது.

ஈடு : தொடர்ந்து சொல். இரண்டாவதோ அன்றி மூன்றாவதோ எண்ணங்கள் நாம் அனைத்தையும் சொலி மடுப் போம்.

கோர் : இறையருளை பொறுத்தவரையில் பொய்ப்பஸ் (Phoebus) ஆண்டவருக்கு அருகில் ஆண்டவர் தெயரீயஸ் (Teiresius) நிற்கக் கூடியவர்.

எமது தேடலில் எமக்கு உதவக் கூடியவர் அவரே.

ஈடு : அதை நான் கருதிக்கொள்ளாது விடவில்லை. அவருக்காக ஆன் அனுப்பியுள்ளேன். கிறியோனின் ஆலோசனை அது. இரு முறை ஆளனுப்பி விட்டேன். இன்னமும் அவர் வராதது எனக்குப் பெரு வியப்பாக உள்ளது.

கோர் : வதந்திகள் பரவியுள்ளன. உண்மையில் அவை பெரும் பாலும் முதுமனைவியர் தம் கதைகளாகவே உள்ளன.

ஈடு : வதந்திகள்? என்ன வதந்திகள்? அவை அணைத்தையும் நான் அறிய வேண்டும்.

கோர : அவர் வழிப் போக்கர்களால் தெருவில் கொல்லப்பட்ட டார் எனச் சோல்லப்படுகிறது.

ஈடு : அவ்விதமே நானும் அறிந்தேன். ஆயினும் சாட்சிகள் என்கே?

கோர : நீங்கள் இட்ட சாபத்தைக் கேட்ட பின்னரும் அதனைப் பொருப்படுத்தாது இருப்பவன் மிகவும் துணிவுள்ளவனா கவே இருப்பான்.

ஈடு : செயலுக்கு அஞ்சிச் சருங்காதவன் யார் த்தைகளுக்கு அஞ்சுவானா?

கோர : அவைனைக் கண்டறியக் கூடியதாக ஒருவர் இருக்கின்றார் அணைத்து மனிதருள்ளும் தீரு அவதார உண்மை என்பது உயிர்த்திருக்கக் காணப்படும்.

(தீர்க்க தெசிகை அவர்கள் ஈழந்து வருகிறார்கள் அந்த ஸால கெய்ரியஸ் (Teicesius) உடலியானர் அழுத்தாவர ரீவேசிக்கின்றார்.)

ஈடு : தெய்ரீயஸ், கங்கள் கண்ணோக்குக்கை அப்படி பிரபுட்ட எதுவும் இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம்

சமூம் சார்ந்த — சாராது புலமை தெர்வீக உலகியல் அறிவு அணைத்தும் உங்கள் பிடிக்குள் உள்ளன.

கண்களால் இல்லை எனினும் — உங்கள் இதாக்கால் எமாது நசரின் நிலையை நீங்கள் காணகிறீர்கள்.

எாது தனியோடு துணையாகவும் பாதுகாவலாராகவும் தங்களை ஏதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

நாங்கள் பொய்ப்படிடம் அண்ணப்படி அவர் விடையிழுத்துவார். அதனை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

லேயகின் (Laius) கொலவயாளிகளைக் கண்டறிந்து அவர்களைக் கொலை செய்வது அல்லது நாடு கடத்துவது இதுவே இக் கொடிய பீடையிலிருந்து எம் க்கான விடுதலையின் ஒரே வழியாக உள்ளது.

பறவைப் புலமை அல்லது தாங்கள் அறிந்த வேறு எந்க தீர்க்க தரிசனக் கலையையும் இல்லோனை தவறவிடாதீர்கள்.

ஐயா! இது உங்களுக்காக — தீவிசுக்காக — எங்க்காகச் செய்யப்படுவது.

உங்கள் எல்லோரையும் காப்பாற்றுங்கள்.

இந்த மரணத்தால் அசுத்தப்படுத்தப்பட்ட அனைத்தையும் காப்பாற்றுங்கள்.

உங்களையே நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம்.

தனது வல்லமை அனைத்தையும் கொண்டு உடன் உறையும் தன் மக்களைக் காத்தல் என்பது மனிதனது மிக உயர்ந்த பணியாகும்.

தெய் : அறிவார்ந்த வார்த்தைகள், ஆயினும் எந்த ஒரு இலா பத்தையும் மெய்யறிவு கொணராதவிடத்து அறிவாளி யாக இருத்தல் என்பது அவதியறுதலாகவே அமையும். இதனை நன்கறிந்த நான் ஏன் இதை மறந்தேன்.

நான் வந்திருக்கவே கூடாது.

அடி : தாங்கள் எமக்குச் சிறிதளவு உ.ந் சாகத்தையே கொணர்ந்திருக்கிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது.

தெய் : என்னைப் போக விடுங்கள். நீங்கள் உங்கள் குழையையும் நான் எனது குழையையும் தாங்கிக் கொள்ள அது உதவுமா?

அடி : கருத்திற் கொள்ளுங்கள், ஐயா! விடையிறுக்க மறுத் தால் தாங்கள் தீபிசின் மகணாக இருந்தும் அதனிடத்து தங்கள் நட்பைக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை என்றாகும்.

தெய் : காரணம் என்னவெனில் ஐயா! உங்களது வார்த்தைகள் எந்தவொரு நன்கையையும் நாடி ச் செல்வதாக இல்லை என்பதை நான் காண்கிறேன்:

ஆகவே எனது வார்த்தைகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடி : கடவுளர் சாட்சியாக; தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் பேச மறுக்காதிர்கள்; நாம் அனைவரும் தங்களை மன்றாடுகிறோம்.

நாங்கள் அனைவரும் தங்களிடம் குறையிரப்போராக நிற்கிறோம்.

தெய் : நீங்கள் அனைவரும் மயக்கமுற்றிருக்கிறீர்கள்.

எனது ஆன்மாவினதும் உங்களது ஆன்மாவினதும் கனத்த இரகசியங்களை நான் பேச மறுக்கிறேன்.

அடி : என்ன? உங்களுக்குத் தெரிந்த ஒன்றை நீங்கள் சொல்ல மாட்டார்களா? எமக்குப் பிழை செய்து உமது நகரம் அழிவதைக்காண யினைஷின் நீரா?

தெய் : உங்களையும் என்னையும் காக்கவே நான் கருதுகிறேன்,
இதற்கு மேல் என்னிடம் ஏதுவும் கேட்க வேண்டாம்.
அது பயன்தராது. நான் எதையும் உங்களுக்குக் கூற
மாட்டேன்.

ஈடி : எதையுமே? திரிர் கொண்ட கயவனே!

நீ கங்கலையும் கழுஞ்சினம் கொள்ளந் தூண்டுவாய்! நீ
பேசவே மாட்டாயா? இறுதிவரை அடம்பிடிக்க நீ உறுதி
புண்டு சிட்டாயா?

தெய் : என்னவைக் குறை கூறாதே! உனது சொந்த வீட்டைச்
சோக்கு.

ஈடி : அவன் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! இத்தகைய வார்த்தை
கள் — அரசின் மீது இந்தகைய அவதாருகள் ஒரு
புனிதரைக் கூட சினத்துள் தள்ளும்.

தெய் : நான் மீண்டுமொரு குறை பேசாது போயிலும் நடப்
பது நடந்தே நிரும்.

ஈடி : வரவிருப்பதைக் கூறுவது உன் தொழில்.

தெய் : இனி ஒன்றும் நான் பேசு சன். எத்தகைய சினம்
கொண்டு சிறினும் சிறு.

ஈடி : சிறுவன்: அத்தோடு அஞ்சி விலகாது என் மனத்துள்ளதை
மொழிவேன் இந்தச் சூழ்சியில் உணக்கு பங்கிருந்தது என்
பதை நான் நம்புகிறேன் என்பதை உணக்குக் கொல்கிறேன்.
அச் செயலை நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தவிர அணைத்
இலும் உணக்கு பங்கிருந்தது.

பார்ப்பதற்கு உணக்குக் கண்கள் இருந்திருந்தால் உனது
கை — உனது கைகள் மட்டுமே அணைத்த தயும் சொல்லன
என நான் கூறியிருப்பேன்.

தெய் : அவ் வண்ணம் உரைப்பாயா? அவ்வாறாயின் இதைக்
கேள்! உன் உதுகூள் உகிர்த்த தடை ஆணைகள் அணைத்
தும் உன் தலையின் மீதே உதிர்க்கப்பட்டுள்ளன — இன்று
ஷதல் என்னிடமோ அன்றி இங்கிருக்கும் எவரிடமோ நீ
பேசவே கூடாது.

இந்த நிலத்தை அகத்தப்படுத்திய பழி பாதகன் நீயே.

ஈடி : இதைச் சொல்ல நீ துணிகிறாய்! உணக்கு வெட்கமே
இல்லையா? இதன் பலாபவனிலிருந்து நீ தப்பித் துக்
கொள்ளலாமென் நீ எதிர்பார்க்கிறாயா?

தெய் : நான் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டேன். உண்மையே எனது காப்பரண்

ஈடி : யார் செய்த செயலிது? இது எந்த எதிரில் கூற இல்லை.

தெய் : நீ எனக்கு கற்றுத் தந்தாய். அதை என் விருப்புக்கு மாறாக நீ என்னைச் சொல்ல வைத்தாய்.

ஈடி : அதை மீண்டும் கூறு. எந்தகைய தவறும் இல்லாது இருக்கட்டும்.

தெய் : தெளிவாக அது இருக்கவில்லையா? அல்லது மேலும் நீ என்னைத் தூண்டுவாயா?

ஈடி : சந்தேகமற நான் அதனை அறியவேண்டும். அதை மீண்டும் கூறும்.

தெய் : நீ தேடும் கொலையாவி நீயே தான் என் நான் கூறு கிரேன்.

ஈடி : இரண்டாவது தடவை இதற்காக நீ கவலைப்படுவாய்.

தெய் : உனது கோபத்துக்கு தீன் போட உனக்கு இன்னமும் வேண்டுமா?

ஈடி : ஆம்! அதிசம இன்னும் அதிகம். கூபத்தியங்கள் நீ அறிந்தது அனைத்தையும் எங்களுக்குக் கூறு.

தெய் : நீ அறியாததை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

நீ நேசிக்கும் ஒருவரோடு பழி நிறைந்த உறவுடன் நீ யாழ்கிறாய். உனது சொந்த அழிவை அறியாது நீ வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய்.

ஈடி : இத்கையவற்றைக் கூறி விட்டு தண்டனையிலிருந்து தப்பிலிடலாமென நீ கருதுகிறாயா?

தெய் : ஆம் — காக்கும் வல்லமை எதுவும் உண்மைக்கு இருக்கு மாறின்;

ஈடி : அதற்கு உண்டு — ஆனால் உனக்கு அல்ல; இவ்வை — வெட்கம் கெட்ட — மூளையற்ற — பசர்வையில்லாத அறிவற்ற — களிமண் உனக்களில்.

தெய் : ஒரு நாள் உன்பான் அனைத்து பளிதர் தம் வாய்களும் உதிர்க்க வேண்டிய பழிப்புறைகளைப் பிதற்றும் நீ பரிவுக் குரியவன்.

ஈடி : நிசந்தர இருளில் வாழும் நீ அல்லாது ஒளியைக் காணும் வேறு எவ்ரும் எனக்குத் தீவிளைமுக்க முடியாது.

தெய் : இல்லை. நான் உண்ணே இழி நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டியது இல்லை. அது அப்பொலோவின் கைகளில் உள்ளது. எவர் அதைச் செய்யார்.

ஈடி : (மீறியோன் சென்ற தாதுப் பீற்று ஏதேனும் தொடர் திருக்ஞுமென ஐயுற்று)

கிறியோன்! இந்த குழ்ச்சி உன்னுடையது அல்ல. எனில் அது அவனுடையதா?

தெய் : கிறியோனுமல்ல. உனது எதிரி நியேதான்.

ஈடி : (அனது சிந்தனை ஒட்டப்பந்தயத்தின் தொடர்ந்துவரறு)

ஆ... வாழ்வின் ஒட்டப்பந்தயத்தின் செல்வமும் — அரச மதமும் கரறிவுக் கீக்கிராகக் கூரறிவும் எப் பொழுதுமே பொராமையோடு பொருத்தப்பட வேண்டியவையா? எனது நெடுங்கால நண்பன் கிறியோன் கன்னத்தோடு என் மீது பதுங்கி நான் கேள்வசிருக்க இந்த நகரம் தானே விரும்பி என்னிடம் தந்த அதிகாரத்தை என்னிடமிருந்து கணைய முற்படுவானா?

இந்தச் சூழ்சிக்காரனை — மோசடியிக்க மந்திரச் சூழ்சிகளை விற்பனை செய்யும் இவனை இலாபத்தை நோக்கி விழித்த கண்களையும் வருவதுரைப்பானில் அந்தகணாகவும் உள்ள இவனை எனக்கெதிராக நிறுத்துவதில் ஈடுபடுவானா? (தெரிசியசை தோக்கி) உனது வீண் பகட்டான் எதிர்வு கூறும் பணி எப் பொழுதேனும் தந்தபயன் என்ன?

நாம் முகத்துச் சூனியக்காரி இங்கிருந்த போது நீ எங்கு இருந்தாய்? அப்பொழுது உச்சது மக்களின் விடுதலைக்கான எந்த வொரு வார்த்தையேனும் உன்னிடம் இருந்ததா?

சாதாரண அறிவுக்கு எட்டாத புதிரோன் ரிருந்தது.

வருவதுரைச்சூம் ஒருவன் அதற்கு விடையிறுத்திருக்க வேண்டும். குருவிச் சாத்திரம் (Bird Lore) கடவுட் பணி (God Craft) அனைத்தும் மௌனித்துக் கிடந்தன.

நான் வரும் வரை — நான், ஏது மறியாத ஈடிப்பஸ், வரும் வரை — குருவிச் சாத்திரத் தாலன்றி — எனது ஆழந்த கூரி வால் உண்மையை ஊகித்து, புதிர் பசர்வோனது வாயை அடச்சும் வரை — அனைத்தும் மௌனித்து இருந்தன.

இத்தகைய இந்த மலிதனை, கிறியோனது சிம்மாசனத்துக்கு, அருகே நிற்கக் கருதி கை விடுகிறாய்.

பலிக்கடா வேட்டநடயில் தீவிரமாக நிற்கும் நீடும் உனது சூழ்சிக்கார சுப்பாடியும் மன வருத்தப்படுவீர்கள்.

உனது தோற்றம் வெளிக்காட்டும் அளவிற்கு நீ முதியவனாக இல்லாதிருப்பாயாவின், கடுமையான தண்டனை விரைவில் உனது கொடுமையை நீ நம்பும்படி செய்திருக்கும்.

கோரஸ் : ஜயா! நீவீர் இரு வீரும் சீற்றத்தின் வெப்பத்தால் பேசி விட்டார்களென் நாம் கருதுகின்றோம்.

கடவுளின் கட்டளையை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என் பதில் எமது சிந்தனை யாவும் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டிய இவ் வேளையில் நிச்சயமாக இது நல்ல தொன்றல்.

தெய் : நீ மன்னாராக இருப்பினும், விடை இறுப்பதற்கு இருக்கும் ஒரு உரிமை, எங்கள் இருவரையும் சமமானவரை களாக ஆக்குகிறது.

அதனை தான் கோரிந்திருகிறேன், உனக்கல்ல லொக்சிய சுக்கே (Loxias) நான் ஊழியம் செய்கிறேன்; நான் கிறி யோனின் போசிப்புக்குக் கட்டுப்பட்டவனுமல்ல.

உனது அந்தக்கதைக் கெலி செய்து நீ மகிழ்ந்தாய். உனது சொந்த அழிவைக் காண முடியாத உனக்கு கண்கள் இருக்கின்றனவா? கண்கள் இருந்தும், உடனிருக்கும் உறவை அறியாது இருக்கிறாயா? நீ யாருடைய மகன்? உனக்கு நான் சொல்கிறேன்: மண் மீதும் புதை குழியிலும் உறையும் உண்ணவர்களுக்கெதி ராக நீ பாவும் செய்திருக்கிறாய். அது இன்னதென்று எனக்குத் தெரியாது. இரு புதுமும் கூருடைய வாள் போலமைந்திருக்கும், உனது தாயினதும் தந்தையினதும் சாபம், உன்னை இந்திலத்திலிருந்து துடைத்தெடுத்து விடும்.

இப்பொழுது தெளிவாகப் பார்க்கும் உனது கண்கள் அப்போது இருங்கு விடும்.

உனது நம்பிக்கைகளின் அழிய தோற்றங்களைக் காட்டி நிற்கும் புகவிடமென்னும் இல்லத்துக்கு உன்னை முகமண்கூறி வரவேற்ற அந்த இனிய திருமணப் பாடவின் உண்மையை நீ அறிந்ததும் நீ உகித்துப் பார்க்கக் கூடியதைவிட அசிகமான — மிக அசிகமான துயரினோடு “நீயார்” என்பதையும், உன்னைத் தந்தை என்று அழைப்பவர் யார் என்பதையும் உனக்குக் காட்டும் போது உனது உரத்த கத்தலுக்கு எந்த இடமும் செவிடாக இருக்காது.

சித்தக்ரைனன்னின் (Citharon) எந்த மூலையும் எதிரொலியற் றிருக்காது. கிறியோனையும் எனது பேச்சையும் நீ விரும்பீய வன்னைம் திட்டு — என்றென்றும் மனிதன் மீது சமத்தப்படாத அருவருக்கத்தக்க வெறுப்போடு நீ மிதிக்கப்படுவாய்.

ஈடு : இதனை மேலும் நான் பொறுப்பதா?

என் கண் முன் நில்லாதே; போ!

விரைவாகப் போய் விடு!

எங்கிருந்து வந்தாயோ

அங்கு மீண்டும் போய் விடு! போ!

தெய் : நான் போகிறேன். உனது விருப்புத்தான் என்னை இங்கு கொணர்ந்தது. என்னுடையதல்ல.

ஈடு : பீதி தலையாலிகார பைத்தியப் பீதி ற்றலக் கேட்க வேண்டியிருக்காம் என்பதை கான் அறிந்திருந்தால் அந்தத் தொல்லையிலிருந்து என்னை விடுவித்திருப்பேன்.

தெய் : பைத்தியம் போல் உணக்கு நான் தோன்றக் கூடும்! உனது பெற்றோர் என்னை அவ்வாறு கூதார்.

ஈடு : என்னது! ? எனது பெற்றோர்? அவ்வாறாயின் யார் ... என்னை ஈந்தெடுக்கவர்.

தெய் : இந் நாள் ... உனது பிறப்பையும் கொணர்கிறது. உனது மரணத்தையும் கொணர்கிறது.

ஈடு : மனிதா! நீ இன்னமும் உனது வார்த்தைகளைப் புதிர் கணுள் பொதிந்து வைத்திருக்க வேண்டுமா?

தெய் : புதிர்களை விடுவிக்கும் ஆற்றலில் புகழ் பெற்றவன் அல்லவா நீ?

ஈடு : எனக்குப் பெருமை தரும் கொட்டுவதையை கொண்டு என்னை நீ பழித்து உரைச்சிறாய்?

தெய் : உனது பெரிய அவப் பேறும் — அழிவும் அதுவே.

ஈடு : பரவாயில்லை! இந்த நிலத்தை நான் அழிவிலிருந்து காத்து விட்டேன். நான் திருப்புதி அடைகிறேன்.

தெய் : நல்லது. நான் போகி இறன். கையைத்தா, பையா. என்னை லீட்டுக்கு அழைத்துப் போ.

ஈடு : நாமும் நன்கு உன்னைப் போக விடலாம். அவன் உன்னை இல்லத்துக்கு அழைத்துப் போகட்டும்.

தெய் : நான் சொல்லவேண்டிய அனைத்தையும் சொன்ன பின்னர் — உன் பின்னர் — உன் முகத்துக்கு கேரே நீ எனக்கு செய்யக் கூடியதை என்னை அஞ்சாது இதோ, நீ கூக்குரவிட்டுக் கட்டளையிட்ட அந்த மனிதன், மேயசின் கொலையாளி — அந்த மனிதன் — இங்கு தான் இருக்கிறான்.

ஒரு அந்தியனாக இடைக்கலனாக இங்கு எவ்வள்ளும் தியில் இருக்கிறான்; ஆயினும் தனக்கே ஆபத்தை எற்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் திபசிஸ் பிரந்தவனாக இப்பொழுது தோற்றுமிப்பான். பார்வையோடு வந்தவன், குடுனாகச் செல்வான்; இப்பொழுது செல்வச் செழிப்பின் உள்ளவன், அப்பொழுது பிச்சைக்காரன் ஆவான்; கையில் தடியோடு தட்டித் தடவி வழிதேடி நாடு கடத்தப்பட்டதோடு நாட்டுக்குச் செல்வான்.

தான் பெரிதும் போற்றும் பிள்ளைகளின் சகோதரனைக் காட்டப்படும் வேளையில் தந்தையாகவும் இருப்பான்.

தன்னைப் பெற்ற பெண்ணுக்கு மகனாகவும் கணவனாகவும் இருப்பான்.

தகப்பன் கொல்லியாகவும் தந்தையைப் பிடுங்கி எறிந்தவனாகவும் இருப்பான்.

உள்ளே போ, இது பற்றி சிந்தித்துப் பார். என்னைப் பிழை என நீ நிருபிக்க முடியும் போது என்னை அந்தகணேன் அழை

(வெளியேழுகிறார்)

கோரஸ்: குருதி சிந்தியவனை — சொல்லாச் செயல்களைச் செய்தவனை — டெல்பியப் (Delphian) பாறையிலிருந்து தெய்வக்குரல் பழித்துரைக்கிறது.

அதன் மனிதன் யார்?

காற்றோடு பந்தயித்துப் பறக்கும் குதிரைகளோடு அவன் பறக்கட்டும்.

தீச் சவாலைகள், மின்னல்கள் எனும் படைக்கலன்கள் கொண்டு சேயசின் (Zers) மகன் பூண்டோடழிக்கப் பாய்கிறார். உறுதியான அடிபதித்து விதிகள் — அவனைச் சூழ்ந்து நெருக்கு கின்றன: நெடிதுயர்ந்த பார்ன்ஸ் (Parnassus) சின்படி பனிப்படர்ந்த விதியிலிருந்து மறைவிடக்குவிழுந்தொரு மனிதனை வேட்டையாடப் பற்றுமாறு பனிப்புரை பறந்தது.

அவன் எங்கிருக்கிறான்? காட்டிலும், குகையிலும், மகை முகடு களிலும் தோழமையற்றதோரு வழியிலும் காட்டெருதொன்று காகடி வைத்து திரிகிறது

ஆயினும் மரணீக்காத குரல்கள் அதன் செவிகளில் வாழ்கின்றன. பூமியின் இதயத்திலிருந்து அவை அவனுக்கு எதிராக ஈக்குரலிடுகின்றன.

உண்மையில் பயங்கர வீஷயங்களை தீர்க்கதுரிசி பேசிவிட்டார். எம்மால் நம்பவும் முடியவில்லை. மறுக்கவும் முடிவலில்லை.

அனைத்தும் இருளாய்க் கிடக்கின்றது.

அஞ்சிகிறோம் நாம் ஆயினும் எமக்கு முன்னே உள்ளதை நாம் பார்க்க முடியவில்லை.

லப்டகஸ் வீட்டாருக்கும் பொலிபசின் மகனுக்கும் இடையே ஏதேனும் சச்சரவா?

கண்டறியப்படாத மரணத்துக்காக ஈடிப்பசின் பெயரைப் பழி சொல்லவோ லட்டகசின் வீட்டைப் பலி எடுக்கவோ எமக்கு எதுவும் தெரியவில்லை.

மன்னின் இரகசியம் அனைத்தும் அறிந்தவர் சேயகவும் அப் பொலோவும் மட்டுமே.

ஆயினும், மடியும் மானுடத் தீர்க்கதிசியருள் ஒருவர் மற்றவரை விட அதிகம் அறிந்தவர் என உறுதியாக எவரும் கூறி முடியாது.

அனைவருக்கும் மெய்யறிவு பல அளவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. குற்றம் நிறுவப்படும் வரை குற்றமெதனையும் நான் சுமத்தேன். இறக்கை புணந்த மயக்கு மந்திரக்காரி முன் நின்று அவர் சோதனையை எதிர்கொண்டு பொன்னான் அபிப்பிராயங்களை வென்றெடுத்தார்.

எனவே அவரை நல்லவர் என நினைப்பதன்றி வேறொதையும் நினைக்க நான் ஒருப்படேன்.

(கிறியோன் பிரவேசிக்கிறார்)

கிறி : குடி மக்களே! மன்னன் ஈடிப்பஸ் என் மீது அவதூரான தொரு குற்றம் சுமத்தியுள்ளதாக அறிகிறேன். அதை நான் தாங்கமட்டேன்.

இடும்பை நிறைந்த இவ் வேளையில் சொல்லாகவோ — செயலாகவோ அவருக்கு நான் தீங்கிழைத்ததாக அவர் கருதினால் அத்தகையதொரு பழிச் சொல்லவுக்கேட்க — வாற்று மிக நீண்டதொரு காலமாதலால் — நான் உயிர் வாழ மாட்டேன்.

இல்லை — பழிச் சொல் என்பதை விட எனது நண்பர்களான நீங்கள், எனது தேசம், என்னைத் தேசத்துரோகி என அழைத்தால் அது மிகத் துயர் தரும் ஒரு பழி சுமத்தலாகும்.

கோர : சினத்தின் அழுத்தக்கால் சிந்தியா து சொல்லப்பட்டவை அவ் வார்த்தைகள் என நான் நினைக்கிறேன்.

கிறி : எனது தூண்டுதலால் பொய்யிரைத்த தீர்க்கதிசி என அவர் சொன்னாரா?

கோர : அவர் உரைத்தார். எத்தகைய நோக்கோட்டதை உரைத்தார் என்பதை நான் கூற முடியவில்லை.

கிறி : தயங்கிப் பின் வாங்காத பார்வை உறுதிபோடு அவர் சொன்னார்வல்லவா? எனக்கு எதிராக அவர் சுமத்திய இக் குற்றச்சர்ட்டு என்னிக் கருதிச் செய்யப்பட்டதொன்று?

கோரு : என் தலைவர் செயல்களை நான் நுண்ணாய்வு செய்வதில்லை. ஆயினும் அவர் இங்கு இதோ வருகிறார்.

(ஈடுப்பஸ் வருகிறார்)

ஈடு : நன்று ஜயனே! தங்களை இங்கு கொண்டார்ந்தது எதுவோ? என் உயிருக்கெதிராகச் சுதி செய்து நிறுபணமானவனே — என் முடியின் திருடனே — எந்த முகத்தோடு என் வாயில் முன் வந்து நிற்பாய? நீ என்னைக் கோழை என்றா — அல்லது மடையனென்றா — கருதுகிறாய? சூழ்சி தயாரா வதைக் காணக் கண்களும் அதை எதிர்க்கக் கூரறிவும் எனக்குத் தேவைப்படும் என் நீ நினைத்தாயா?

எத்தகையதொரு முட்டாள்தனமான சிதியிது! நண்பரின் அல்லது பணப்பையின் ஆதாரவில்லாத நீ அசச பதவியை அவாயிச் செலுகிறாய். ஆட்களாலும் பணப்பைகளாலுமே இராட்சியங்கள் வென்றெடுக்கப்படுகின்றன.

கிறி : என் விடையைக் கேட்க வேண்டும். அறிந்தபின்னர் தீர்ப் பளியுங்கள். உனது சொல்வன்மை எனக்கு அதிகம் போதிக்கும் என்பதை நான் ஜயமுறுகிறேன். நீ எனது யிக் மோசமான எதிரி! அதை நான் அறிவேன்.

கிறி : முதலில் ஒன்று நான் சொல்ல வேண்டும்.

ஈடு : எனக்கு ஏதையும் சொல் நீர் நேர்மையானவன் என் பதைத் தவிர.

கிறி : இந்தப் பிடிவாதம் உணக்கு எதும் நன்மை பயக்குப்பள நீ நம்ப முடியுமா?

ஈடு : உனது இங்லத்துக்கு எதிராகச் சூழ்சி கிக் ஸ் செய்து கொண்டு, சுதந்திரமாகத் திரியலாம் என்று நீ நம்ப முடியுமா?

கிறி : அதை நம்புவதற்கு நான் ஒரு மடையனாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் உனக்கென பிழை நான் செய்தேன் என நீ நினைக்கிறாய் என்பதை எனக்குச் சொல்.

ஈடு : வெற்றுரை பேசும் அவ் வருவதுரைப்போனை இங்கு கொணர என்னைத் தூண்டியவன் நீ அல்லவா?

கிறி : நான் தான்; நான் மீண்டும் அதனையே செய்வேன்.

ஈடு : எனக்குக் கூறு. எவ்வளவு காலத்தின் முன்னர் வேயல் (Laius) ...

கிறி : வேயல்... என்ன? எனக்குப் புரியவில்லை.

ஈடி : எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னர் வேயல்... மனறந்தார்.

கிறி : நீண்ட காலம் -- நான் சொல்லக் கூடியதை விட நீண்ட நாள்?

ஈடி வருவது உரைக்கும் இந்தக் கிழவன் அன்றும் தான் தொழிலில் இருந்தானா?

கிறி : ஆம் இன்று போல் அன்றும் கௌரவத்தோடு மதிக்கம் பட்டார்.

ஈடி : அந்த நாட்களில், அவன் எப்போதாவது என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டானா?

கிறி : நான் கேள்விப்படவில்லை.

ஈடி : இந்த மரணம் சம்பந்தமாக விசாரணை எதுவும் மேற் கொள்ளப்படவில்லையா?

கிறி : உண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது பயன் எதுவுமின்றி.

ஈடி : மெய்யறிவு படைத்த அந்த மனிதன் -- அவர் ஏன் அன்று மௌனமாக இருந்தார்.

கிறி : எனக்குத் தெரிந்ததை விட அதிகம் சொல்ல முற்பட மாட்டேன்.

ஈடி : ஒரு விஷயம் உணக்குத் தெரியும். அதை நீயே ஒத்துக் கொள்வது புத்திசாலித்தனமானது.

கிறி : எனக்குத் தெரிந்ததை நான் தாராளமாக ஒப்புக் கொள்வேன் எனக்குத் தெரிந்தது எது?

ஈடி : இது தான். நீசொல்லிக் கொடுக்காது என்னை வேயசின் கொலையாளி எனப் பெயரிட அச்சாத்திரி ஒரு போதும் துணிந்திருக்க மாட்டான்.

கிறி : அவர் அவ்வாறு செய்தாரென்பது உணக்கே நன்கு தெரியும். நீ என்னிடம் கேள்விகள் கேட்டதால் நானும் உண்ணேக் கேள்விகள் கேட்க அனுமதி தா.

ஈடி : கேள் -- நீ என்னில் குருதிக் குற்றத்தை நிருபிக்க முடியாது.

கிறி : உடன் பிறந்தவளின் கணவன் நீ தானா?

ஈடி : ஜெயன்! நான்தான்.

கிறி : அரசாட்சியிலும், உடைமையிலும் அவள் உன்று சம்பங்காளியல்லவா?

ஈடு : அவன் விரும்பக் கூடியது அவனத்தும் உரித்தின்படி அவனுடையதே.

கிறி : சமமான மூன்றாவது கெளரவப் பங்கொன்று எனக்கு இருக்கிறதா?

ஈடு : உனக்கு இருக்கிறது. அதைசிட மேலாக நிருபணமான உனது பொய்கை இருக்கிறது.

கிறி : ஆனால் நான் அதை மறுக்கிறேன். என்னைப் போன்று நீயும் உன்னுள்ளே நியாயத்தை நினைத்துப் பார். அரச அந்தஸ்து என்பது உறுதிப்பட்டுத்தப்பட்டுள்ளதோரு அமைதியான வாழ்வை — அமைதியை இழந்திருக்கும் ஒரு அரியணைக்காக எவ்வளாருவனாவது ஒத்து மாறு வரானா எனக்கேட்டுப்பார்? பெயராளில் அரசனாக இருப்பதென்பது ஒரு போதும் எனது இலட்சியத்தின் பகுதியாக இருக்கவில்லை

ஓர் அரச வாழ்வு வாழ்வது எனக்குப் போதும். எந்தவொரு மிதமான மனிதனும் இதைவிட அதிகமாக எதை விரும்ப முடியும்? எனது நியாயமான வேண்டுகோளனைத்துக்கும் நீ செவி சாம்க்கின்றாய்.

ஆயினும் உனது இடத்தில் நான் இருந்திருந்தால் எனக்கு வெறுப்பட்டும் பலதை நான் செய்திருக்க வேண்டி வந்திருக்கும். மனம் வருந்தவேண்டிய நிலை வராத அரசரிமையையும், அரசாட்சியையும் பார்க்க அதிக திருப்பியை எனக்கு எவ்வாறு அரச பதவி தரமுடியும்.

எனது நலனுக்கப்பாற்பட்டளவுக்கு அதிகமான கெளரவங்களை நாட நான், மயங்கு மனமுள்ள முட்டாளல்ல.

அனைவரதும் விருப்பாதரவைப் பெற்றவனாகவும், அனைவரதும் நன்பனாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

என் உனது சமூகத்தை நாடுவோர் நிச்சயமான செற்றிக்கு அதுவே வழியென அறிந்து என்னையும் காண விளைவர்.

இத்தகைய வாழ்வை மற்றொன்றுக்காக நான் மாற்றிக் கொள்வேனா? இல்லை.

ஒரு முட்டாளன்றி வேறு எவனும் அவவளை நன்றி கெட்ட வனாக இருக்க மாட்டான்.

ராஜத்துரோகமா? அது எனது கொள்கையல்ல; எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எனது எந்தவொரு நன்பனது கொள்கையும் அதுவல்ல.

என்னெப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பதாயின் முதலில் பிந்திய (Plythian) ஆலயத்துக்கு செல்; நான் கொண்டந்த செய்தி உண்மையானதா? எனக்கேள்! இரண்டாவது, எதிர்வு கூறுவோன்றுக்கும் எனக்குமிடையில் ஏதெனும் நெருக்கம் இருப்பதை நிருப்பி.

அதன் பின்னர் என்னெப் பிடித்து மரண தண்டனை விதித்து விடு.

அந்தத் தீர்ப்பில் எனது குரல் உனது சூரோடு சேரும்.

ஆனால் நான் எனது முதுகின் மின் புறமாக குருட்டுச் சந்தேகத் தின் பேரில் குற்றம் கமத்தப்பட மாட்டேன்.

அடித்தளம் இல்லாத அவதாறு கொண்டு நங்லவனோருவனது பெயரைக் கெடுப்பது ஒரு வகை குற்றமாகும்.

கெட்ட மனிதரை கல்லவரேன வேகமாக நம்புவது மற்றொன்றாகும்.

நேர்மையான நண்பனைப் புறந்தள்ளுவதன் மூலம் நீ உனது உயிரை — உனது அருமையான பொக்கிஷத்தைப் புறந்தள்ளு கிறாய்,

இதன் உண்மையைக் காலம் உனக்குப் புடுத்டும்.

காலத்தால் மட்டுமே நேர்மையானவனை நிருப்பிக்க முடியும். காலம் ஒரு தாள் பாலியைப் பிரகா எப்படுத்தும்.

கோர : நல்ல வார்த்தைகள் விவேகி ஒருவாரால் கெவி மாதீக துக்கருத்திற் கொள்ளத் தக்கவை. மிக விரைங்க சிந்தனைகள். அரிதாகவே பாதுகாப்பானவையாக இருக்கும்.

ஈடி : வேகம் கூடிய சதிகான் செயலில் ஈடுபட்டிருக்கும் வேளையில், நண்பனே, எதிர்ச்சதி செய்வதில் வேகமாக இருப்பதே மிகப் பாதுகாப்பாக இருக்கும். நான் அவனுக்காக குந்திக் காத்திருந்து அவன் தனது சந்தர்ப்பந்தை பயன்படுத்த நான் அதனை இழுப்பதா?

கிறி : அவ்வாறாயின் உனக்கு என்ன வேண்டும். நீ என்னை நாடு கடத்துவாயா?

ஈடி : எவ் வகையிலும் இல்லை. உண்ணை நாடு கடத்திக் காண்பதை விட உன் இறப்பைக் காணவே விரும்புவேன்.

கிறி : நான் உனக்கு எவ் வழியில் தவறிமூத்தேன் என நீ காட்டுவாராணால்

ஈடி : உனது விடாப்பிடியான விவாதங்களை இன்னமும் பற்றிக் கொண்டு நிற்கிறாயா?

கிறி : ஏனெனில் நீ தவறினைழக்கிறாய் என நான் அறிந்துள்ள தால்

சடி : நான் சரி என்பது எனக்குத் தெரியும்.

கிறி : உனது கணகளில் எனதில் அல்ல.

சடி : நீரூ கோழை.

கிறி : உன் நினைப்பு தவறாக இருந்தால் என்ன?

சடி : மன்னர்கள் ஆளுவேண்டும்.

கிறி : அவர்கள் அநீதியாக ஆனால் போதல்ல.

சடி : தீபில்! என் நகரமே இவன் சொல்வதைக் கேள்.

கிறி : உன்னுடையவளா? அவள் என்னவளும் கூட இல்லையா?

கோர : ஐயன்மீர்! ஐயன்மீர்!! போகும் இகோ அரசி ஜோகஸ்டா (Jocasta) வருகிறார். இச் சச்சரவில் இனக்கங் காண அவரால் முடியக்கூடும்.

(அரண்மனையிலிருந்து ஜோகஸ்டா சீரவேலீக்கிறார்)

ஜோகஸ் : சண்டைப் போக்குடைய ஆண்களே! இந்த உரத்த விவாதத்தின் அர்த்தமென்ன? இந்த அவல வேணா யில் உங்கள் தனிப்பட்ட பிணக்குகளை வெளிப் படுத்த உங்களுக்கு வெட்கமில்லை என நான் நினைக்கிறேன். என் கணவரே! உள்ளே வாருங்கள். கிறியோன் நீ வீட்டுக்குச் செல். நீங்கள் ஒரேயொரு முக்கியமற்ற மனக்குறையைப் பெறிதுபடுத்துகிறீர்கள்.

கிறி : அப்படியல்ல, என் சகோதரி உனது கணவன் சடிப்பஸ், மரணம் அல்லது நாடுகடத்தல் என்ற இரண்டுக்கிணாட்டிலான தெரிவொன்றைக் கொண்ட கடும் தீர்ப்பைத் திடீரென என் மீது சுமத்துகிறார்.

சடி : அது உண்மை. எனக்கெதிராக இவன் குள்ளத்தனமாகச் சூழ்சிச் செய்வதை நான் கண்டுபிடித்துள்ளேன்.

கிறி : நான் இத்தகைய ருழ்ச்சி எதனையும் செய்த குற்றவாளி யாயின் கடவுளரின் சாபம் என் மீது என்றென்றும் கிடப்பதாக.

ஜோகஸ் : ஆண்டவனின் அந்டுக்காக அதனை நம்புங்கள். சடிப்பஸ்! அவரது சத்தியத்திற்காக ஒ அதனை நம்புங்கள். மேலும் இங்கிதற்குச் சாட்சியாக இருக்கும் எனக்காகவும் இவர்களுக்காகவும் நம்புங்கள்.

கோர : இனங்கு! ஒ மன்னா, இனங்கு!

இரக்கம் நிறைந்திரு; இனங்கக் கற்றிரு.

ஈடி : எதற்காக நான் செயல் நினைந்து இராங்க வேண்டும்.

கோர : அவரது சத்தியம் அவரது கவசமாக இருக்க வேண்டும். முன்னர் என்றுமே அவர் உனக்குத் துவறிமூக்காதவர்.

ஈடி : எதற்காக நீர் பிரார்த்தனை செய்கிறீர் என்பது உமக்குத் தெரியுமா?

கோர : எமக்குத்தெரியும்.

ஈடி : மேலும் சொல்லுகின்கள்.

கோர : கன் நட்டின் மீது அவர் ஆணைப்பிட்டார்.

வீண் வார்க்கை ஒன்றினை நம்பி, விசாரணை ஏதுமின்றி நன்பனைச் சபீத்துக் தூக்கி ஏறிவது நியாயமாகுமா?

ஈடி : இதனைக் கேட்பகன் மூலம் நீவிர் எனது மரணத்தை அல்லது நாடு கடத்தலைக் கொரி நிற்கிறீர்.

கோர : இவ் எண்ணத்தை தவிர்த்து விடு!

ஓ வாழ்விள் கேவன் -- குரியன் சாட்சியாக, தலீர்க்கு விடு! என்றேனும் அது எனது எண்ணமாக இருக்குமாயின், ஆண்டவனையும் மனிதனையும் பொறுத்தவரை கான் தொலைந்துவாக இருக்கப்படும்.

எங்கள் மக்கள் நலிவரும் வேண்டில் எனது இளவரசர், நீங்கள், எமது பழைய தூபோரை, உங்கள் பூசலைப் புதிதே சேர்த்தால் எனது இதயம் மறைப்ப பாய்ப்படும்.

ஈடி : அவ்வாறாயின் அவன் போகட்டும்; எனக்கு அது மரணமாக, வல்லது அவமானத்துக்காலாகி நான் அன்னை கேசம் விட்டுக் தூக்கப்படுவதாயினும், அவன் போகட்டும். அவனுடையகல்ல, உங்கள் குரல் என் இருக்கத்தை வென்றெடுத்து விட்டது; அவனை நான் என்றென்றும் வெறுக்கிறேன்.

கிறி : சினத்தின் போது கலைமயாக இருத்தல் போல காலனையில் மூர்க்கமாக இருக்கல் ஆகிய இவ் இயங்குகள், கய சித்திரவதைகளை சம்பாதித்துக் கொள்ளும்.

ஈடி : நீ போய் தொலைந்து விட மாட்டாயா?

கிறி : நான் போகிறேன். உன்னால் மட்டும் அநீதியாக கீஸ்ப பளிக்கப்பட்டவனாக.

(வெளி வேற்றுகிறீர்)

கோர : கிறிது பொழுது அப்பால் போக மன்னை இணங்கச் செய்யுகின். ஆம்மா! இணங்கக் செய்யுக்கள்.

ஜோகஸ் : இது கொல்லவை எவ்வாறு தோன்றியது?

கோர : கட்டுப் பாடற்ற ஊர் ஜயுறவும், அடித்தளமற்ற ஜயுறவின் தீவிரமும் குடு பிடித்தது.

ஜோகஸ் : ஒருவர் மற்றவர் மீது குற்றம் சுமத்தினரா?

கோர : ஆப்படியே தான்.

ஜோகஸ் : எதற்காக?

கோர : மீண்டும் கேளாதிர்கள்; பிடை பிடித்த எம் தேசத்தின் அவமானங்ம் இனிப் போதும். மற்றவை யாவும் எங்கெங்குள்ளனவோ அவற்றை அங்கங்கிருக்க விடுதல் சாலத்திறந்தது.

ஈடி : நல்லதோர் சாந்திப் பணியாளனின் பணியினை உங்கள் வழிபாடுகள் செய்திருக்கக் கூடும்!

கோர : மீண்டும் கேள், மன்னா; உங்களை நம்பு! அவர் தம் காக்கும் கரங்களை விட்டுக் கடிதே விலகி வெளியேற, நாமென்ன பேதைமை மனத்தவரா? சீற்றம் சீறிய நாளில் அண்ணவர் தம் மெய்யறிவு உங்கள் நாட்டைக் காத்தது.

மீண்டும் இப் புயலினாடே அவரின் கரங்கள் நீட்டமைதிக்குள் எடுமை இட்டுச் செல்லும்.

ஜோகஸ் : எனக்கும் சொல்ல மாட்டார்களா? உம்மை இரந்து கேட்கிறேன், சொல்லுங்கள். இத்தகைய பயங்கர வெறுப்பை எதற்காக அவர் பால் கருக் கொண்டார்கள்:

ஈடி : சொல்கிறேன். இந்த நல்லவர்களை விட, நீ எனக்கு மேலாணவன் தவறு கிறியோன்னடையது; எனக்கு எதிரான குற்ச்சி அவன் செய்ததே.

ஜோகஸ் : அது எப்படி அவருடையதாகும்? குற்றச்சாட்டு என்ன?

ஈடி : வேயகின் கொல்ல என் செயல் என்கிறான்.

ஜோகஸ் : தன் சொந்த அறிவு கொண்டா; அன்றி ஏல்லோர் கூற்றுப்படியா?

ஈடி : ஆ..... அங்குதான் அவனது புக்கிசாதுர்யம் தெரிகிறது; பேரக்கிரிச் சாத்திரியைக் கருவியாக்கி தன் கவசமாக்கிக் கொண்டான்.

ஜோகஸ் : அவ்வாறாயின் தாங்கள் உடல்கடியாக இக் கவலை யினில்லை தங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுக்கள். குறி

சொல்லும் இரக்கியம் எந்த மனிதனிடத்தும் இல்லை என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறுவேன்.

என்னிடம் சான்று உள்ளது. வேயசுக்கு ஒரு தெய்வ மொழி கூறப்பட்டது — போய்ப்பிடமிழந்து இல்லை, — மந்திரி களிடமிருந்து — அவர் தனது சொந்தப் பிள்ளையால் — எனதும் அவரதும் பிள்ளையால் மரணிக்க வேண்டுமென்று. நடந்தது என்ன?

வேற்று நாட்டுக் கள்வரால், மூன்று தெருக்கள் சந்திக்கும் இடத்தில் வேயல் கொல்லப்பட்டார் என்பது பொதுவாக அறியப்பட்ட தொன்று. கழக்கதையைப் பொறுத்தவரையில் அது பிறந்து, மூன்று நாட்கள் கூட கழியும் முன்னர்

(தங்கையூலங்கள் கிராமத்துக் கொண்டு)

கணூக்காவில் ஆணி இருக்கப்பட்டு வெறுமையானதொரு மலைச் சரிவில் கிடந்து அழிந்து போகட்டுவெனக் கொண்டு சென்று விடப்பட்டது.

இதில் அப்பொலோ கிட்டமிட்டு வெற்றி பெறவில்லையே..... தந்தையை, மரபுக் கொழுந்து கொல்லவில்லை; — அவர் அஞ்சிய வாறு தந்தை கொல்லப்பட்டார் — தன் மகனானால். இருப் பினும் தீர்க்கதறிக்களின் ஏச்சரிக்கைகள் அவ்வாறே அமைத்திருந்தன.

அவ்வாறாயின். காங்கள் அவற்றை ஒரு கணமேனும் கந்திற் கொள்ள வேண்டிய அவசியமென்ன? கடவுள், கான் நினைப்பதை தமக்கு உகந்த வேண்டியில் எமக்குக் காட்டுவார்.

ஈடி : என் மனையாளே! எனக்கு நீ சொன்னவை, என்னைக் குழப்பிட்டன. எதை மனம் பின் நோக்கிச் சென்கிறது..... என்னுள் ஏதோ அசைகிறது.....

தோகஸ் : என்? என்ன விடுயம்? நீங்கள் துவண்டு துடிக்கிறீர்களே!

ஈடி : மூன்று தெருக்கள் சந்திக்கும் இடத்தில் வேயல் கொல்லப்பட்டார் என்று நீ சொல்லவில்லையா?

தோகஸ் : அப்படித்தான் சொல்லப்பட்டது; — அக் கணத இன் னஞும் அப்படித்தான் உள்ளது.

ஈடி : எங்கே? எந்த நாட்டின்?

தோகஸ் : பொசிஸ் (Phocis) என்ற நாட்டின் — டெல்பிக்கும் (Delphi) டெள்ளியாவுக்கும் (Dawlia) தெரு பிரியும் இடத்தில்.

ஈடி : எத்தனை காலத்துக்கு முன்னர் அது நிகழ்ந்தது.

ஜோகஸ் : உங்கள் ஆட்சி ஆரம்பிப்பதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் அது தெரிய வந்தது.

ஈடி : ஒ, கடவுளே! நீ என்னை ஏது செய்ய இருக்கிறாய்?

ஜோகஸ் : ஏன், ஈடிப்பஸ்! உங்கள் உள்ளத்தில் கணப்பது என்ன?

ஈடி : ஒ, எதுவும் கேட்காதே! இருப்பினும், வேயஸ் எப்படி இருப்பார், சொலி? என்ன வயது?

ஜோகஸ் : உயரமானவர் — வெள்ளி உறைபவித் தலைமுடி — ஏறக்குறைய உங்கள் உருவம்.

ஈடி : ஆ..... கடைசிகட்டவன்! நெஞ்சறியாது என்னையே நான் சபித்துக் கொண்டு விட்டேனா?

ஜோகஸ் : என்ன ஒ ... என் மன்னவா! என்ன அது? தாங்கள் என்னைப் பயமுறுத்துகிறீர்கள்.

ஈடி : அந்தத் தீர்க்கதறிசிக்க அப்போ கண்கள் இருந்தனவா? ஒது நடக்கக் கூடியதா? அதனை உறுதியாக நிருபிப்பதற்கு, எனக்கு மேற்கூற ஒன்று கூறு.

ஜோகஸ் : நீங்கள் என்னைப் பயமுறுத்துகிறீர்கள். எனக்குத் தெரிந்தது எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குக் கூறி விடுகிறேன்.

ஈடி : அரசரைச் சூழ உதவியாளர் எவ்வாறு இந்தனர்? ஒரு சிலர் மட்டுமா — அல்லது பல மெய்ப்பாறுகாவலருடன் முழு அரசு அளவிலா?

ஜோகஸ் : எல்லாமாக ஜூவர், அவர்களுக்கு முன்னே ஒரு கட்டியக்காரன்; ஒரே ஒரு வண்டி மட்டும், அதில் மன்னர் வேயஸ் சென்றார்.

ஈடி : மிகக் கெளிவு. அந்தோ, மிக மிகத் கெளிவு! உனக்கு யார் இதைச் சொன்னார்கள்.

ஜோகஸ் : சேவகன் ஒருவன், உயிர்தப்பி வந்த ஒரே ஒருவன்

ஈடி : அவன் இன்னமும் இந்த இல்லத்தில் இருக்கிறானா?

ஜோகஸ் : இல்லை. அவன் திரும்பி வந்து, இந்த தலைவரின் இடத்தில் தாங்கள் மன்னாக இருப்பதைக் கண்டதும். நகரத்தின் கண்களுக்கப்பால் தொலை தூரத்தில் நாட்டுப் புறத்துக்குள் சென்று, இடையணாக இருப்பதற்கு அனுமதிக்குமாறு நேர்மையோடு என்ன இரந்தான். நான்

போக அனுமதித்தேன், அவன் நல்லதொரு சலுகையைக் கேட்டிருக்கலாம் அவன் ஒரு நல்ல அடினம்?

சடி : தாமதமின்றி அவனை நாயிங்கு வரவழைக்க முடியுமா?

ஜோகஸ் : முடியும். ஏன் கேட்கிறீர்கள்

சடி : ஒ..... மணையாளே, நான் அஞ்சகிறேன் நான் அதிகம் பேசிவிட்டேன் அஞ்சகிறேன்; எனவே, இந்த மனிதனை நான் காண வேண்டும்.

ஜோகஸ் : நல்லது. நீங்கள் அவனைக் காணலாம். அதற்கிடையில், உங்கள் இதயத்தில் கணப்பதேன்ன என நான் அறிய முடியாதா?

சடி : நீ அறியலாம். நான் கானுகின்றவாறு அனைத்தும் இருக்குமாளால் எனது கதையை நான் சொல்லும் முதல் நபர் நீயாகவே இந்ப்பாய். எனவே கேள். எனது தந்தை போலிபஸ் (Polybus), கொறிந்திய நாட்டவர்: எனது எனது தாய் மெரோப் (Merope) டோறிய நாட்டவள்; (Dorian) எனது நாட்டில் நான் ஓாளுவ முந்து தலைவரம் நிலைக்கு உயர்ந்தேன்; இடையில் எதிர்பாராத். வினோதமான ஒன்று நிகழ்ந்தது.

அதனை நான் அளவுக்கு அதிகம். குடித்து விட்டிருந்த ஒருவன், நான் எனது தந்தையின் மகனால்ல எனக் கூறத் துணிந்தான்.

அது என்னைத் துண்புறுத்தியது; ஆயினும், அவ் வேளை நான் என்னால் இயன்றவரை அமைச்சியுட் கிடந்து துங்பப்பட்டேன்.

அடுத்த நாள், நான் எனது பெற்றோரை அனுகி, உண்மையை எனக்குக் கூறுமாறு கேட்டேன்.

யார் இந்தச் கதையைப் பறப்பினார்களென அவர்கள் கடுகு கோபம் கொண்டனர்; எனக்கு அது மன ஆறுதலாக இருந்தது. என்வாறோ அந்த மனக் கடுப்பு எஞ்சி நின்றது.

இந்தகைய ஒரு கதை ஆளுக்கு ஆள் விரைவில் கடத்தப்படும்.

எனவே, எனது பெற்றோர் அறியாதவாறு நான் பித் தோவுக்கு (Python) சென்றேன்: நான் விடுத்த வினாவுக்கு விடை கிடைக்காது ஏமாற்றமடைந்து திரும்பினேன்; விடைக்குப் பதிலாக அங்கு பயங்கரமும் துயரமும் நிறைந்ததொரு கதை யைக் கேட்டேன்: எவ்வாறு நான் எனது தாயை மணத்து முறைகேடாகப் பிறந்த குழந்தைகளின் தந்தையாகிய, மனித இனம் முழுமைக்கும் பொல்லாங்கை ஏற்படுத்தி — எனது தந்தையையும் கொலை செய்வேன், என்று.

இதை அறிந்ததும் நான் கொறிந்தை (Corinth) விட்டு ஒடினேன்; எனக்கும் கொறிந்துக்கும் இடையில் கோள்களை ஷட்டுவிட்டு ஒடினேன்.

விட்டை ஒரு போதும் பார்ப்பதில்லை என்றும், இத்தகைய ஒரு பயங்கரம் நடக்கவே கூடாது என்றும் கருதி ஒடினேன்.

காலஞ்சென்ற உங்கள் அரசர் தனது இறுதியை எய்திய இடத்துக்கு அண்மையில் எனது பயணம் என்னைக் கொணர்ந்து விட்டது.

என் மனையாளே, கேள்: இது தான் உண்மை.

தெருக்கள் மூன்று சந்திக்கும் இடத்துக்கு நான் வந்த போது ஒருவன் கட்டியங் கூறி முன்வர, அதைத் தொடர்ந்து வரும் குதிரை வண்டியைச் சந்தித்தேன்; நீ விபரித்தவாறு ஒருவர் அதில் அமர்ந்திருந்தார்.

அனுக்கத் தலைவன் வழிவிடுமாறு எனக்குக் கடினாகச் கட்டளையிட்டான்; அவனது மதிப்புக்குரிய எசமானனும் அவனோடு சேர்ந்து உறுதியான கட்டளையிட்டான்.

சாரதி தான் என்னை அப்பால் தள்ளினான்.

எனக்குக் கோபம் வந்து விட்டதால் அவனைத் தாக்கினேன். முகியவர் தெனைக் கண்டார். வண்டியிலிருந்து எட்டிக் கணிந்து பார்த்தபடி நான் கடக்கும் வரை காத்திருந்து சாரதியின் இருகவர்க் கோலை ஆயுதமாகப் பற்றி எனது தலையில் வழக்தார்.

அவர் தனது மடக் துணிச்சலுக்காக வட்டியோடு செலுத்தினார். செந்த வலக் காத்திலிருந்த கோல் மின்னல் வேகத்தில் தனது வெலையைச் செய்தது.

அவர் தலைகீழாக வண்டியிலிருந்து வெளியே விழுந்தார்.

அங்கிருந்த அனைவரையும் நான் கொன்றேன்.

ஆயினும் இப்போது, அறியப்படாத அந்த மனிதனின் நரம்பீல் லேயகின் குருதி ஒடியிருந்தால் என்னைவிட ஏடவுளாலும் மனிதனாலும் வெறுக்கப்பட்ட வேறெந்தவொரு தீய மனிதனும் இருக்க முடியுமா? எந்தவொரு புதியவரும் — பிர ஜையும் தனது இல்லத்திலுள் என்னைத்தான் சேர்க்கக் கூடாது, என்னிடமே எவரும் பேசக்கூடாது.

வேறு எவருமின்றி நானே என் மீது சாபத்தை இட்டுள்ளேன், அவரது மனைவி! அவரைக் கொன்ற இக் கைகள் அவளைத் தொட்டுவிட்டன!

இது எனது பாவமா? நான் மிகப்பெரிய தவறிசூழக்கவில்லையா? நான் இங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு — எனது நாடு கடத்தப்பட்டு — எனது நாடு கடத்தவின் போது எனது வீட்டிலிருந்தும்— எனது தந்தையர் நாட்டிலிருந்தும் தடை விதிக்கப்பட்டவணாக இருப்பேன்.

அதனால் அவற்றை நான் தவிர்த்தி ஒதுக்க வேண்டும்.

காரணம், நான் எனது தாயை எனது மனைவியாக்கிக் கொள் ளவும் எனது தந்தையை எனது உயிருக்கு நான் கடமைப் பட்ட எனது தந்தை பொலிபசை கொலை செய்வுமென வாழ்ந்து விடுவேன் என்பதால் கொடுக்கையின் இராட்சத்துக் கடவுளொருவராலன்றி வேறு ஏவரால் இந்த அழிவை என்மீது சமத்தியிருக்க முடியும்?

மேலேயுள்ள புனித சக்கட்களே! ஒரு ஒரு போதும், ஒரு போதும் இந்த நான் வராது இருப்பதாக! அத்தகைய கொடிய குழந்தையின் தமும்புகளைத் தாங்க வாழாது.

நான் விரைவில் மரித்து, உலகின் முகத்திலிருந்து துடைத் தெடுக்கப்படுவேனாக.

கோர : ஜூயினே! இவை பயங்கரமான வார்த்தைகள். ஆயினும் எமது சாட்சியிடமிருந்து முழு உண்மையையும் அறியும் வரை நம்பிக்கையோடு இருப்பீர்களாக.

ஈடு : எனது ஒரே தங்கிக்கை அது நான் இடையனைத் தாத்திருத்தல்.

ஜோகஸ் : ஆயினும் ஏன்? அவளிடமிருந்து என்ன உதவியை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.

ஈடு : இதைத்தான் உண்டு கணத்தோடு — அவனது கணத் தெருக்குத் தெருக்கால் நான் விடுவிக்கப்பட்டு விடுவேன்.

ஜோகஸ் : குறிப்பாக எந்தக் கட்டத்தில்? நான் என்ன சொன்னேன்?

ஈடு : அவன் கள்வர் பற்றிச் சொன்னான் என்றாய் — அவரைக் கள்வர் கொன்றனர். அவன் இன்னமும் கள்வர் தான் என்று கூறினால்; அது நானல்ல; ஒருவர் — ஒரு வருக்கு மேல் இருக்க முடியாது. ஆனால் தனியொரு வழிப் போக்கன் பற்றி அவன் கூறினால் — தப்பவே முடியாது. விரல் என்னையே கூட்டும்.

ஜோகஸ் : ஒ ! அவன் அப்படித்தான் சொன்னான். அது உறுதி சொன்னதை இனி அவன் மறுக்க முடியாது. பட்டனம் முழுவதும் அதைக் கூட்டது. நான் மட்டு

மல்ல — ஒரு சிறு குறிப்பில் அங்கு தன் கதையை மாற்றி னாலுங் கூட எதிர்வு கூறியவாறு ஜேயல் இறந்தார் என்று அவன் எந்த வகையிலும் பாசாங்கு செய்ய முடியாது.

ஏவள்ளில் எனது குழந்தை ஒன்று அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்றே லோக்கியஸ் (Loxias) கூறினார்.

பாவம் பிள்ளை அது தான் இறந்தது. ஒரு சிறிதேனும் பொருட் படுத்த முடியாத குறிக் கூறல். இதன் பின்னர், இவை எவற் றுக்குமாக நான் தெருவைக் கடக்க மாட்டேன்.

கடி : நீ சொல்வது சரி. இருப்பினும் இடையனை இங்கு வர வழைப்போம். அவனை அழைத்துவர ஒருவனை அனுப்ப.

ஜோகஸ் : இதோ அடைப்புகிறேன். உள்ளே வாருங்கள். நீங்கள் விரும்புவதை விட நான் வேறு எதையும் செய்யேன்.

(வெளியேறுகிறான்)

கோர : வான்சனை எட்டும் சட்டமொன்றுண்டு.

சொல் — செயல் இரண்டால் தூய்யையோட்டுவன்.

நம்பி நீர் வாழ்வீர் என்றே நான் கேட்பேன்.

மனிகள் கையால் ஆக்கியதல்ல.

மங்குவதில்லை துயில்வும் இல்லை.

வாழும் அவ் விதியின் பயிர்த்தெய்வீகம்,

ஷதிர்வாகில்லை. மரிப்பதுமில்லை.

கொடுங்கோலனை அகம்பாவம் வளர்க்கும்.

காலடி ஆதாரம் அனைத்தும் சறுக்க

காவற் கோட்டை உச்சத்திருந்து

குப்புறக் களிழும் ஆணவம் அகழிக்குள்

விதி எதுவும் தடுக்கா விருப்பார்வம்

மக்கள் பணிக்கென உரிந்து கிடக்கும்

அதனை ஆண்டவர் செழிக்கச் செய்யட்டும்!

சத்திய நேர்மையை புனித அணிபணியை

ஆணவச் செருக்கால் அப்புறம் தள்பவன்

வன்முறை வழியே தன்வழி நடப்பவன்

புனிதம் கெடுத்து பிழைவழி கெவிப்பவன்

தண்டனை தப்பித்தன்னழிவு தவிர்ப்பனோ?

அந்தியைத் தழுவி நியாயம் களைப்பவன்

இறைசினம் தடுக்கும் கவசம் அணிவனோ?

கொடுக்கமக்கு கேர்ணம் ஆடைக்கலமானால்

புளிதப் பாடவின் இன்னிசை பிரியுமே.

இந்த வேளையில் உமது நியித்தங்கள்
இடறித் தடுமாறி தவறிப் போகுமேல்
உமது தெய்வக் குரலை மனிதர்
ஏற்காது விட்டு விடுவரே யாயின்
அபீய (Abacan) ஒலிம்பிய
பலிபீடங்களே। போய்வாருங்கள்.

ஓ பூமியின் இதயமே, கேடுநா ஆலயமே!
போய்வா.

அனைத்தையும் நீ ஆண்டவாறு.

எங்கும் நீ நிறைந்தவாறு
சேவசே நீ வாழ்வதானால்
பன்னி நீ ஏழுந்திரையா!

பழைய நியித்தங்கள் மனங்களில்லை.

அப்பொலோ நாமம் மறுக்கப்பட்டது.

அவர் தம் புகழும் மங்குதின்றது.

மானிடம் அனைத்திலும் இறைபற்றில்லையே!

(ஏகலையிடப்பட்டதென கிளையையும் நழுமணப் புகை
யையும் காங்கியவாறு அரண்மனையில் இந்து ஜெரகஸ்டா
ரிலேசிக்கிறார்)

கொகல் : ஜான்ஸீ! கரங்களில் குறைபிரக்கல் நிவேதனங்களையும், நழுமணப் புகைக் கொடைகளையும் காங்கியவாறு. புளித் ஆலயங்களிற்கு, செல்ல யான் மனங்கொண்டுள்ளேன்.

அனவக்கு அகிகமான கற்பனை மாயங்களில் மன்னர் சிக்குண்டு கிடக்கிறார்.

தனது அச்சத்திற்கு உணவுடூம் அனைத்து வார்க்கதகளையும்
செலி மகிக்கும் அவர் கடந்த காலத்தைக் கொண்டு நிகழ்
காலத்தை கவாதினத்தோடு தீர்மானிக்க முடியாதவராகவுள்ளார்.

அவகாக்க ஆருதலளிக்க நான் எதுவும் செய்ய முடியாதுள்ளது.
எனது வாயிலின் அஞ்சிக நின்று பிரகாசிக்கும் அப்பொலோவே
எனது மகற் பிரார்க்கும்போன்று உணக்குரியதாகுக்.

இது தூய்மையற்றதொன்றன் காபத்தினின்றும் எம்மைக் காப்பாற்றும்.

எமது தலைமை வழிகாட்டி கடும் குழப்பமடைந்து நிற்பது
கண்டு நாம் அஞ்சுதின்றோம்.

(கொற்றிலிருந்து செய்தியான் ஒருவர் சீராலேசிக்கிறார்)

செய்தியாளன் : புதியவர்களே! உங்கள் அனுமதியோடு பேச கிறேன்.

நான் ஈடிப்பகின் இல்லத்தைத் தேடுகிறேன்.
அவர் எங்கிருக்கிறார் என்நீ வீர் அறிந்தால்
என்னை அவ் இடத்திற்கு அல்லது
அவரிடம் வழி நடத்துவீரா?

கோரல் : ஐயா! இது தான் வீடு.

அவர் உள்ளே இருக்கிறார்.

இப்பெண் அவரது மனையானும்
அவர்தம் பின்னொகனின் தாயுமாவார்.

செய் : அத்தகையதோரு மனிதனது உண்மையான துணைவி
யாம் இவருக்கும், இவரது இல்லத்திற்கும் ஆசிகள்
உரியதாகுக.

ஜூகஸ் : ஐயா! உமது ஆசிகளுக்கும், உமது அன்பான
வாழ்த்துக்களுக்கும் நன்றி.

நீங்கள் எதனைக் கொண்டு வந்திரீர்கள்?
ஒரு வேண்டுகொண்டியா? ஒரு செய்தியையா?

செய் : கொரம் மிக்க அம்மணி!

உங்கள் கணவனிற்கும், அவாது இல்லத்திற்கும்
நல்ல செய்தி கொண்டு வந்துள்ளேன்.

ஜூகஸ் : என்ன செய்தி? யாரிடமிருந்து?

செய் : கொறித்திலிருந்து. செய்தி கேட்டு நீங்கள் துயருறச்
கூடும். எனினும் சந்தோசப்படாதும் இருக்க முடியாது.

ஜூகஸ் : மகிழ்விக்கவும் — துயர் கரவும் வல்லகம
கொண்டதாகத் தாங்கள் வைத்திருக்கும் செய்தி என்ன?

செய் : எங்கள் மக்கள் தங்கள் பூசந்தி செய்வதற்கும் அவரை
மன்னாக்குவர் என்பதே எங்கும் கதையாகவுள்ளது.

ஜூகஸ் : பொவிபல் இப்பொழுது மன்னாக இல்லையா?

செய் : அம் மணி! பொவிபல் மன்னர் இறந்து புதகுழிக்குள்
இருக்கிறார்.

ஜூகஸ் : என்ன? இறந்து விட்டாரா? ஈடிப்பகின் தந்தை.

செய் : ஆம் என் மீது ஆணை.

ஜூகஸ் : (ஒரு உதவியாளர்டாக)

பெண்ணே!

உன் எச்மானிடம் விரைந்து சேல்!

இஷ் செய்தியை அவர்டம் சொல்!

(உசீயாளர் செல்லிறார்)

தெய்வீக நிமித்தங்களே!

இப்போ எங்கிருக்கிறீர்கள்.

தான் கொலை செய்துவிட நேர்ந்துவிடப் போகிறதே யென்று.

சடிப்பஸ் இத்தனை ஆண்டுகளாக எவ்வரத் தவிர்த்து வந்தாரோ, அவர் இறந்து விட்டார்

சடிப்பசின் செயலாலன்றி இயற்கை மரணம் எய்தியுள்ளார்.

(கடிப்பஸ் ரோவேசிக்கிறார்)

சடி : எனது அநுஸம தொகஸ்ட்டா! நீ என்னை ஏன் மீண்டும் வெளியே அழைத்தாய்?

ஹூகஸ் : இந்த மனிதனின் செய்தியைக் கேளுங்கள். அதைக் கேட்ட மின்னர் — புகழ்பூத்த நிமித்தங்களுக்கு என்ன நடந்துவிட்டது என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

சடி : யார் நீந்த மனிதன்? அவர் எனக்கு என்ன செய்தியை வைத்திருக்கிறார்.

ஹூகஸ் : அவர் கொறிந்திருக்கு வருகிறார். உங்கள் தந்தை பொலிபஸ் காலமாகி விட்டார் — இறந்து விட்டார்!

சடி : என்ன ஜியா? நீரே எனக்குச் சொல்லும்.

செய் : இதனை நீங்கள் முதலில் அறிய வேண்டுமானால், நான் ஒன்றை உங்களுக்கு உறுப்பியாகக் கூறுவேன் — நினையாற்ற மனிதர் யாவரும் செல்லும் வழியில் அவர் சென்று விட்டார்.

சடி : ஏழைச் செயலொன்றினாலா? அல்லது சோய் என்னும் விபத்தினாலா?

செய் : முதியவரை துபிலவைக்கும் அந்தச் சிறியதொரு விபத்தினால் தான்.

சடி : பாவம் முதியவர், நோயினால் இறந்தார் என்கிறாய்?

செய் : அது தான் பல வருடங்களின் காலத்தையை அவர் திறைய செய்து விட்டார்.

சடி : நன்று நன்று எனவே மனையானே! அந்தப் பிந்தீய (Pythian) தெருப்பு — அந்த நிமித்தங்கள், எமக்கு மேல் கீச்சிடும் அந்த எதிர்வு கூறும் பறவைகள்

யாவற்றுக்கும் என்ன நடந்தது? நான் எனது தந்தையைக் கொன்றிருக்க வேண்டுமாம்.

இப்பொழுது அவர் தனது புதைகுழியில் இருக்கிறார்.

ஆயுகமொன்றை ஒரு போதும் தொடர நான் இருக்கி ரேன் என்னைப் பிரிந்த சோகம் அவரைக் கொன்றால் எனவே நான் அவரைக் கொள்ள ரேன் என்று கொன்னாலோலாழிய எனினும் இல்லால்.

நியித்தக்கின் ஏழுக்கு நிறைவேற்றப்படாது. பொலிபஸைப் போலக் காலை இரந்து கிடக்கிறது.

ஜூராஸ் : இதுவரை நான் இவ்வாறு சொல்லி வரல்லையா?

ஈடி : நீ சொன்னாய். எனது அச்சம் என்னைப் பிழைவழி நடத்தியது.

ஜூராஸ் : இதற்கு மேல் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாம்.

ஈடி : நான் இன்னாம் அஞ்சவதற்கு ஒன்றுண்டு என் தாய்

ஜூராஸ் : பயமா மனிதனுக்கு அச்சத்தோடு என்ன சம் பந்தம் இருக்கிறது? ஏந்கர்ப்பம் எமது வாழ்வுகளை — ஆளுகை செய்கிறது. எகிர்காலம் அனைத்தும் அறியப் படாததாக உள்ளது. எவ்வளவு சிறப்பாக வாழ்முடியுமோ ... அவ்வளவு சிறப்பாக நானுக்கு நான் வாழ்வதே நன்று. காரைய மனத்தல் என்ற இந்த ஒன்று உங்களை அச்சுறுத்தத் தேவையில்லை. பலர் இது போற் கணவு கண்டுள்ளனர். வாழ்வினைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் இத்தகையவை மறக்கப்பட வேண்டும்.

ஈடி : அவள் இறந்திருந்தால் நீ கூறுவது நிதியாகும். ஆணால் அவள் வாழ்கிறான். அவள் வாழும்வரை நீ எதைச் சொன்னாலும் நான் அஞ்சவதை நிறுத்திக் கொள்ள முடியாது.

ஜூராஸ் : குறைந்த பட்சம் உங்களின் தந்தையின் மரண மேனும் ஒரு ஆறுதலாக உள்ளதல்லவா?

ஈடி : ஏற்கிறேன்; ஆயினும் அவள் வாழும் போது எனக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை.

செய் : ஜூரே! உங்களை இறைஞுக்கிறேன். நீங்கள் இன்னாமும் அஞ்சம் அந்தப் பெண் யார்?

ஈடி : என் அப்பனே! அரசி மெதோப் (Metope) பொலிபசின் மனைவி.

செய் : அவரா? அவர் உயிரோடு இருந்தால் எவ்வாறு உங்கள் வாழ்வுக்கு ஆபத்தாகிறது?

சுடி : பயங்கரத் தொனியுடைய ஒரு நியித்தம் எமக்குண்டு இருா!

செய் : புதியவன் ஒருவனிற்கு சொல்லக் கூடியதொன்றா அது.

சுடி : சொல்லக் கூடியது தான். எனது கைகளால் என் தந்தையின் குருதியைச் சிந்தி, அவரைக் கொன்று என் தாயை — எனது மனைவியாக்குவேன் என லொக்சியஸ் (Loxias) கூறியுள்ளார்:

நான் கொறிந்திலிருந்து நீண்ட காலம் விலகியிருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

இல்லாத பெற்றோரின் இடத்தை எந்த ஒன்றாலும் நிரப்ப முடியாதாயினும் நான் எனது பங்கினைச் செவ்வனே செய்துள் வேன்.

செய் : இத்தகவை நானும் கங்களைத் தூரத்தே தூரத்தியிருக்க பயம் இது தானா?

சுடி : ஆம். எனது கங்கதயைக் கொல்லா கீருக்க நான் உறுதி பூண்டு இருந்தேன்.

செய் : அவ்வாறாயின் உங்கள் மற்றைய பயத்தை நான் விடு விக்கிரேன்.

உங்களுக்கு நன்மை புரியவே நான் வந்தேன்.

சுடி : எனது நன்றியறி தலை கட்டுப்பாடைதுஷ்மின்றி உரிச்தாக்குவேன்,

செய் : உண்மை கூறப்பட்டால், நீங்கள் வீடு திரும்பி வருவ தெண்பது எனக்கு நன்மை தரும்.

சுடி : விட்டுக்கா ஒரு போதும் இன்னை — எனது பெற்றோரின் கூரையின் கீழ் ஒரு போதும் இல்லை.

செய் : என் அன்புக்குரிய வாலிபரே! நீர் ஏமாற்றப்பட்டுள்ளீர்.

சுடி : அதெப்படி? நல்லதோர் ஜயனே! கடவுள் பெயரால் எனக்கு அதைச் சொல்லுவார்கள்.

செய் : உங்களை உங்கள் வீட்டிலிருந்து தடுக்கும் இந்தப்பயம் ...

சுடி : ஆம், அது தான் பொய்பசின் வார்த்தை என்னைப் பொறுத்த வரை இனியும் உண்மையாகலாம்.

செய் : தங்களது பெற்றாரினாடாக வரவள்ள தூப்பமைக்கேடு பற்றிய அந்தக் கலையா?

ஈடி : ஆம். அது தான் ஜீயா என்றென்றும் இருந்து கொண்டு என்னைக் கிட்டிரவதை செய்யும் அது.

செய் : அனைத்தும் பயன்றிரதையா உங்கள் அச்சம் ஆதிரப் பற்றந்து. வீணானது.

ஈடி : அதைப்படி முடியும். நான் அவர்தம் மகன் என்பதைக் கண்டு கொண்டு?

செய் : இல்லை பொவிபஸ் உங்கள் இரத்த உறவினர் அல்ல.

ஈடி : உறவினரவ்வா? பொவிபஸ் எனது தந்தை இல்லையா?

செய் : என்னைவிட அதிகமாக ஒன்றுமில்லை.

ஈடி : வாருமையா; உங்களைவிட அதிகமாக ஒன்று மில்லையா? விளக்கமாகக் கூறுங்கள்?

செய் : நான் உங்களது தந்தையல்ல. பொவிபகம் இல்லை.

ஈடு : அவ்வாறாயின் நான் அவரது மகன் என அழைக்கப்படக் காரணம் என்ன?

செய் : நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். நீங்கள் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டார்கள். என்னால்.

ஈடி : கொடுக்கப்பட்டேனா? இருந்தும் தன் மகன் போல் அவர் என்னை நேசித்தாரோ?

செய் : அவருக்கு வேறு பின்னை இல்லை.

ஈடி : நான் கண்டெடுக்கப்பட்டேனா அல்லது விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டேனா.

செய் : சித்தொய்ரொனில் (Cithaeron) மரங்கள் செறிந்த தொரு காட்டுப் பகுதியில் வெளியிட்ட கண்டெடுக்கப்பட்டார்கள்.

ஈடி : நீர் என் அங்குசென்றீர்?

செய் : மலையாறி ஆடு மேங்கக

ஈடி : அப்பொழுது நீர் ஒரு கலி இடையானா?

செய் : அப்படித்தான் இருந்தேன். அந்த நஞ்சை சந்தூர்ப்பாற் தால் தங்களைக் காப்பாற்றியவனாகவும் உள்ளேன்.

ஈடு : ஏன்? நீ என்னை எடுத்த போது நான் துயரில் அல்லது ஆபத்தில் இருந்தேனா?

செய் : தங்கள் கண்ணக்கால்களில் உள்ள குறைபாடு காதையைச் சொல்கிறது.

ஈடு : ஆ... அந்தப் பழைய தொள்கை நாம் அதைக் குறிப்பிட வேண்டுமா?

செய் : உங்கள் கண்ணக்கால்களில் ஆணி இறுக்கப்பட்டிருந்தது. நான் உங்களை விடுவித்தேன்,

ஈடு : அது உண்மை அந்த இழுக்கை நான் எனது தொட்டிலிலிருந்து சமந்து வந்துள்ளேன்.

செய் : உங்களது இன்றைய பெயர் உங்களுக்கு வர அதுவே காரணம்.

ஈடு : ஒ கடவுளே! இது என் தந்தையின் செயலா? அல்லது தாயின் செயலா?

செய் : எனக்குச் சொல்லத் தெரியாது. உங்களை எனக்குத் தந்தவணைக் கேளுங்கள்.

ஈடு : என்னைத் தந்தானா? அவ்வாறாயின் நீ என்னைக் கண் டெட்டுக்கலில்லையா?

செய் : வேறொரு மேய்ப்பன் என்னிடம் உங்களை ஒப்படைத் தான்.

ஈடு : அவன் பார்? அவன் யாரென்று எமக்குக் கூற முடியுமா?

செய் : அவன் வேயசின் ஆட்களுள் ஒருவன் எனச் சொல்லப் பட்டதென நினைக்கிறேன்.

ஈடு : வேயசா? எமது மூந்திய அரசா?

செய் : ஏன் ஆம் அரசர் வேயல். அந்த பணிதன் அவரது பணியாட்களுள் ஒருவன்.

ஈடு : அவன் உயிருடன் இருக்கிறானா?
நான் அவனைப் பார்க்க முடியுமா?

செய் : இங்குள்ள உங்களது ஆட்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

ஈடு : நல்லவர்களே! உங்கள் யாருக்காவது அந்த ஆளைத் தெரியுமா?

இவர் சொல்லும் அந்த இடையனை?

யாராவது அவனை மேய்க்கல் நிலத்தில் அல்லது நகரத்தில் கண்டார்களா?

உங்களுக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்.

இந்த மர்மத்தின் அடித்தளத்துக்குச் செல்ல இதுவே தருணம்.

கோர : தாங்கள் காணவேண்டுமென ஏற்கனவே கேட்ட அந்தக் கிராமத்தவன் தான் இவனாவும் இருக்கவாம். அவ்வாறாயின் இதனை நன்கு சொல்லக் கூடியவா அரசியே.

ஷி : என் மனையாளே! நாம் அழைத்து வரவென ஆன் அனுப்பியுள்ள மனிதனை உவக்குத் தெரியுமா? இவர் கூறும் மனிதன் அவன் தானா?

ஜோகஸ் : (பயத்தால் வெளிறி) இவள் எந்த யனிதனைக் கரு தினால் தான் என்ன? அதனால் இப்போ எந்த வேறு பாடும் வரப் போவது இல்லை அவர் உங்களுக்குச் சொன்னதை மறந்து விடுங்கள். அதனால் எந்த வேறுபாடும் வரப் போவது இல்லை.

ஷி : பொருளற்றது. இந்தத் தேடலைஅதன் முடிவு வரை எனது மர்மத்தின் புதிர் வீலக்கப்படும் வரை; நான் தொடர வேண்டும்

ஜோகஸ் : இன்னை! கடவுளின் பெயரால் - நீங்கள் வாழ வேண்டுமானால் இந்தத் தேடுதல் தொடரக் கூடாது. நான் வருந்தியது போதாதா?

ஷி : அஞ்சவதற்கு எதுவுமில்லை. மூன்று சந்ததியாக நான் அடிமைப் பிறப்பாளன் என நிருபிக்கப்பட்டால் ஒழிய உனது கெளாவும் பழியின் பாற்படாது.

ஜோகஸ் : இருப்பினும் இதனைச் செய்யாதீர்கள்;
தங்களை இரஞ்சிகிறேன்.

இதனைச் செய்யாதீர்கள்!

ஷி : நான் செய்யத்தான் வேண்டும். உண்மையை அறிபாது விட என்னால் முடியாது.

ஜோகஸ் : நான் சரி என்பது எனக்குத் தெரியும். உங்களது நன்மைக்காகவே உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

ஷி : எனது 'நன்மை' நீண்ட காலமாக எனது பூச்சாண்டியாக இருந்து வருகிறது.

ஜோகஸ் : அழிவு விதிக்கப்பட்ட மனிதா!
ஓ, உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு போதும் வாழாதே!

ஷி : பேரங்கள், யாராவது; இடையனை அழைத்து வாருங்கள். தனது பிறப்பின் பெருமையை நயந்து மகிழ இச் சீமாட்டியை வீட்டு விடுங்கள்

ஜோகஸ் : ஒ, கதிகெட்டும் சபிக்கப்பட்டும் உள்ளவரே! என்றென்றைக்கும் உமக்கான எனது இறுதி வார்த்தையும் ஒரேயொரு வார்த்தையும் இதுவே.

(வெளியேறுகிறான்)

கோரஸ் : ஜூயனே,

இத்தகையதோரு ஆழ்ந்த மனவெழுச்சி நிலையில் எம்மை என விட்டுச் சென்றார் அரசி?

அவர் சொல்லத் துணியாத ஒன்றிலிருந்து.

இழிந்த அழிவொன்றுவளிவருமென நான் அஞ்சித்தேன்.

சுடி : ஏத்தகைய இழிந்தது ஆயினும் அனைத்தும் வெளிவரட்டும்! எவ்வளவு கீழானதாக இருப்பினும் நான் எனது பிறப்பின் இரகசியத்தைத் திறக்க வேண்டும். பெண்ணின் தற்பெருமையை விடக் கூடுதலான தற்பெருமையை தன் னகத்தே கொண்டுள்ள பெண், எனது இழிந்த பிறப்பை யிட்டு வெட்கப்படுகிறான்.

நன்மையைத் தரும் நற்பேற்றின் பின்னள் நான். நான் நானை மடைய மாட்டேன்.

அவளே எமது அன்னை; பந்வங்கள் தான் எனது சுகோதரிகள். எனது எழுச்சியும், எனது வீழ்ச்சியும், — அவர்களது எழுச்சி யோடும் வீழ்ச்சியோடும் இணைந்து அணி நடை புரியும். இவ் வண்ணம் பிறந்த நான், நான் இப்பொழுது இருப்பதை விட மேலான ஒருவனாக இருக்க வேண்டுமெனக் கேட்கவில்லை.

நான் யார் என்பதை அறிந்து கொள்வேன்!

கோரஸ் : எனது தீர்க்க தர்சனக் கண்கள் தவறாது இருக்கு மாயின்; நாளைய நிலவு எனது தலைவனின் பிறப்பின் இரகசியத்தை உலகம் மழுமைக்கும் தெரியப்படுத்தும். சித்தறொன்னின் (Cithaeron's) நாமம் எங்கள் பாடலை நிரப்பும்; அவனது தந்தையும், தாயும், தாதியும் அவளே; எமது பெரு மன்னின் இந்த அருட் பேறுக்காக சித்த றொன் போற்றப்பட்டும்:

பொய்யப்ஸஸ் (Phoebus) எமது தலைவரே! இது தங்கள் விருப்பித்துக்கையை இருக்கட்டும்.

மலைகளில் அவையும் வன தேவதையின் மயக்கும் காதற் பார்வையால் — புராதன மாயப் பூதம் பெற்றெடுத்த வழித் தோன்றலா இவன்? அல்லது மேட்டுப் புல் நிலங்களில் உலவும் எங்கள் பிரகாசத் தெய்வம் லோக்கியாசின் (Loxias) மகனா

இந்தப் பிள்ளை? இவன் சில்லெண்மீயின் (Cyllene's) தாயகளை மகிழ்வித்தானா? ஹெலிகொன்னில் (Helicon) ஒரு கொல்லிப் பாவை (Numph) யிடத்திலிருந்து இவனை தயோனீசிபசிஸ் (Dionysus) கைகள் ஏற்றுக்கொண்டனவா?

சுடி : முது கிழவோரே! எங்கள் இடையன் வந்துகொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன் என நினைக்கிறேன். அவனை நான் ஒரு போதும் பார்த்திராத போதும் அது அவன் தான் என உள்கிக்கிறேன்.

இவனும் எமது கொறிந்திய நண்பனும் ஒரே வயதினராக உள்ளனர். அவனை அழைத்து வருபவர் எனது ஆட்கள் தரன். அது அவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆயினும் உங்களுக்கு அவனைத் தெரியுமாயின் நீங்கள் அதிக உறுதியோடு கூடியதாக இருக்கும்.

கோருஸ் : ஆம் அது அவன் தான்.

எனக்கு அவனைத் தெரியும்,
வேயசின் இடையன் — அவரது
சேவையிலிருந்த எந்தவொரு நல்லவனையும் ஒத்தவசீ
இவன்.

(உதவியானர் தழுந்துவர முதிய இடையன் ஒதுவன் சிரவேசிக் கிறார்)

சுடி : இப்போ, நல்ல கொறிந்தியனே!

உனது சாட்சி முதலில் —
நீ கூறிய அந்த மனிதன் இவன் தானா?

சேய் : இவர் தான் அந்த மனிதர்.

சுடி : வாரும் முதிய இடையரே!
மகிழ்வோடு என்னைப் பாரும்.
எனது விளாக்களுக்கு விடை கூறும்.
நீர் வேயசின் சேவையில் இருந்திரா?

லேயன் : உண்மையில் இருந்தென் ஜயா!
பிறந்து வளர்ந்தேன். விலைக்கு வாங்கப்படவில்லை.

சுடி : என்ன தொழிலை — அல்லது பணியைக் கைக்கொண்டார்?

இடையன் : என் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இடையனாக ஜயா?

சுடி : நெட்டின் எந்தப் பகுதியில் நீர் அதிகமாகப் பணி புரிந்தீர்?

இடையன் : அது சித்தெறோன் — அல்லது அதைச் சூழ வள்ள ஏதேனும் ஒரு பகுதியில்

ஈடு : இந்த பவிதனை முன்பு பார்த்த நினைப்பு உமக்கு இருக்கிறதா?

இடையன் : ஆர் அந்த மனிதன் ஐயா?

நான் இவரை எங்கு கண்டிருக்கக் கூடும்.

ஈடு : இந்த மனிதன், இவரை எப்பொழுதாவது எங்கே யாயினும் நீர் சந்தித்தோ?

இடையன் : கண்டேன் என்று நான் கூற முடியாது. ஐயா - நினைவில் வரவில்லை.

செய் : எனக்கு இது அதிசயாக இல்லை. அவரது ஞாபகத்தை நான் குடைந்து எடுக்கிறேன். சித்ததெறான்னில் அவரும், நானும் அயலவர்களாக இருந்த நாட்களை அவா மறக்க மாட்டார்.

அவர் இரண்டு மந்தைகளோடு — நான் ஒன்றோடு வசந்தம் முதல் இலை உதிர் காலம் வரை மூன்று பருவங்கள்.

நான் அங்கு இருந்தோம். கடும் பனியின் போது நான் எனது மந்தையை கொறிந்து வழியே செலுத்துவேன்.

அவர் தீபிசுக்கு லேயகின் பட்டிக்குச் செலுத்திச் செல்வார். அப்படித்தானே அன்று நடந்தது?

இடையன் : ஆம் அப்படித்தான். அது பல ஆண்டுகளின் முன் னர்.

செய் : நல்லது. அவ்வாறாயின் நீ என்னிடம் ஒரு ஆண் குழந்தையைத் தந்து அதனை எனது சொந்தப் பின்னளவாக வளர்க்கும்படி கேட்டது உமக்கு நினைவிருக்கலாம்.

இடையன் : (அஞ்சிய கண்களோடு)

நீ என்னவென்று நினைத்தாய்?

என்னை எதனைச் சொல்லுமாறு கேட்கிறாய்?

வெய் : ஏன்? எனது பழைய நன்பனே!

இதோ இங்கே நிற்கிறார், உமது ஆண் குழந்தை!

இடையன் : மனிதா, நீ நாசமாகப் போவாய்; உன் நாவை அடக்கு!

ஈடு : வா, வா கிழவா உன்னை விட அவர் நேர்மையாகப் பேசுகிறார் என நான் நினைக்கிறேன்.

இடையன் ! ஏன் நான் எப்படித் தங்களைப் புண்படுத்தியுள்ளேன், மதிப்பிற்குரிய எச்மானே?

சடி : அந்தக் குழந்தை பற்றிய அவரது வினாவுக்கு நேரடி யாக விடையளிக்காது விட்டு

இடையன் : அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பது அவருக்குத் தெரியாது, அவர் தவறொன்று இழைக்கிறார்.

சடி : நீ விரும்பிப் பேசாது விட்டால், உன்னை நாங்கள் போ வைக்க வேண்டிவரும்.

இடையன் : ஆண்டவனது கருணையின் பெயரில் ஜியா, வயோ திப்பெணாருவனிற்குத் திங்கிமூக்காதீர்கள்.

சடி : யாரங்கே அவனது கைகளைக் கட்டுங்கள்.

இடையன் : ஒ, ஜியனே! என் ... என் ... என்ன இது? இதற்கு மேல் எதனை அறியக் கேட்கிறீர்கள்?

சடி : இவன் பேசும் அந்தக் குழந்தையைப் பற்றி — அதை இவனிடம் கொடுத்தது நீ தானா?

இடையன் : ஆம். நான் தான். நான் அங்கே இறந்திருக்க வேண்டும்.

சடி : உண்மையைக் கூறாது விட்டால் நீ இப்பொது சாவாய்.

இடையன் : அதனைச் சொல்வது எனது மரணமாகும்.

சடி : இன்னமும் நழூவலா?

இடையன் : அதை அவனிடம் கொடுத்தேன் என்று நான் சொல்லவில்லையா? இதற்கு பேல் என்ன?

சடி : அது எங்கிருந்து வந்தது? உனது வீட்டிலிருந்தா? அல்லது இன்னொருவர் வீட்டிலிருந்தா?

இடையன் : என்னுடையதல்ல. வேறொருவருடையது.

சடி : எந்த மனிதன்? எந்த விடு?

இடையன் : அனைத்துக் கடவுளர் சாட்சியாக, ஏசமான் இதற்கு போல் என்னைக் கேட்க வேண்டாம்.

சடி : விடை சொல் | நான் மீண்டும் கறைக்க வேண்டிவருமானால், நீ சாவாய்!

இடையன் : அது வேயசின் இல்வத்தின் ஒரு குழந்தை.

சடி : ஒரு அடிமையா? அல்லது அவர் ஈன்றெடுத்ததா?

இடையன் : நான் சொல்லத்தான் வேண்டுமா?

சடி : நீ சொல்லத்தான் வேண்டும். நான் செவிமடுக்க வேண்டும்.

இடையன் : அது அவரது குழந்தை என அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் உண்மை பற்றி உசிகள் பெருமாட்டி சொல்ல முடியும்.

சடி : அவள் உண்ணிடம் அதைத் தந்தாளா?

இடையன் : ஆம், எச்மான்.

சடி : என்ன நோக்கத்திற்காக?

இடையன் : அழிக்கப்படுவதற்காக!

சடி : அவள் பெற்ற பிள்ளை!

இடையன் : ஆம், எச்மான். மந்திர வசிய வாசகமொன்று காரணமாகவே அவ்வாறு செய்யப்பட்டது என்றனர்.

சடி : என்ன வசிய வாசகம்?

இடையன் : பிள்ளை — தனது தந்தையைக் கொலை செய்யும் எனக் கூறியது.

சடி : கடவுள் பெயரால் சொல், அதை இந்த மணிதனிடம், கொடுகிக் கூன்னைத் தூண்டியது எது?

இடையன் : அதை அழிக்க என் மனம் ஒப்பவில்லை எச்மான் ‘அவர் தனது தாயகமான வேறு தேசத்துக்கு அதை எடுத்துச் செல்லார்’ என நான் கூறி இன்ன. அவர் அதை எடுத்துச் சென்று அதன் உயிரைக் காத்தார் — இந்த நிலமைக்க வர! காங்கள் கான் அடிக மனிதர் என்றால் ஒரு உங்கள் வாழ்வு முயந்தது.

சடி : அந்தோ! அனைத்தும் வெளிவந்து விட்டது. அனைத்தும் அறியப்பட்டு விட்டது. இனி ஒழிவு மறைவு எதுவுக் கில்லை. என் பிறப்பில் பழிவினை நிறைந்தவனாக — திருமணத்தில் பழிவினை நிறைந்தவனாக — அதே சிற தியதில் பழிவினை நிறைந்தவனாக — நான் வெளிப்படுத் தப்பட்டிருக்கம் இந்த நிலையில் ஒ, ஒளியே! நான் மீண்டும் ஒருபோதும் உன்னைப் பார்க்காது இருப் பேணாக.

(வெளியேறுகிறார்)

(செய்தியாளனுக் கீடையனுக் கிரிவின்றனர்)

கோரஸ் : நிலையற்ற மன்பதைச் சந்ததிகளைல்லாம் குவிய வெறுமையுள் பெருகிக் கிடக்கும்! மருட்கையைத் தொடர்ந்து தெருட்சியென வந்த மகிழ்வினையன்றி மேலாண்தொன்றைக்

கண்ட பணிதனைக் காட்டுங்கள் எனக்கு!
 மாணிடப் பிறவி எதுவும் மகிழ்வாய்
 இல்லையே என நான் ஏறிடக் காரணம்,
 இங்கிடோ உள்ளது. சான்று உள்ளது
 ஈடிப்பஸ் இங்குள்ளான். ஈடிபசே சாட்சி.
 வளைதுகப் பாதப் பெண்பேய் தன்னை
 நீரின் அடியில் மூழ்கடித்ததுமே
 எத்துணைச் சிறப்புடைய உச்ச உயர்வாய்.
 நிச்சய இலக்குடன் வேட்டுடப் பொருளை
 கோக்கி அவர்தன் இறக்கை அடித்தார்;
 பரிக்கள் அனைத்தையும் பற்றிப் பிடித்தார்.
 சேயல் சாட்சி சேயல்சே சாட்சி.
 அழிவுக் கெதிராய் — எங்கள் அரணாய்
 நிற்பவர் எங்கள் மாண்புடை மன்னர்
 அனைத்துத் தீபிகம் அன்னவர் நாமத்தின்
 மாட்சிமை கண்டு பெருமிதங் கொண்டது.
 ஆயினும் இன்று.
 இதனிதும் மேலாய் மனதினைப் பிழியும்
 இன்னவின் கதையொன்று வேறெங்குள்ளது.
 நெறி பிறழ்வின் கொடுமை மனத் துயரின் கரங்களுள்
 இதைவிட மோசமாய் முன்னம் கிடந்ததோ?
 ஒ, ஈடிப்பசே! இறுமாப்புடைத் தலைவ!
 மகனாய் தந்தையாய் கிடந்த அவனை
 மார்ப்பகம் இறுக அனைத்த வேளை
 விளைச்சலின் களி நிலம் கடுஞ்சினம் கொண்டு
 வீறிட்டலறி ஒல பிடித்தாதோ?
 காலம் அனைத்தையும் காணும் காண்பீர்!
 சிறிதளவேனும் நினைத்திரா வேளையில்
 காலம் உள்ளைக் கண்டு கொண்டது.
 அன்னைக்கு மாப்பிள்ளையாய் மகனே வாய்த்த
 அவமானத் திருமணம் அதுவெனக் கணித்தது
 இதோ உனது ஓரங்கற்பா, கல்வெட்டு.
 மன்னன் வேயகின் குலத்தின் கொழுந்தே!
 நேற்று என் விஷயவின் ஒளியானாய்!
 இன்றேன் முடிவற்ற இருளின் இரவானாய்!
 உன்னை நான் என்றுமே கண்டிராது இருக்க
 வேண்டுமென்றிதயம் விளைகிறது இப்போ!
 (அதன்னையீலிருந்து உடலியானு ஒருவன் சீரவேசிக்கிறாக)

உதவியாளன் : தீபீஸ் நகரின் மதிப்பார்ந்த பெருமக்களே!

நீவிர் யாவகும் லப்டகஸ் (Labdacus) தம் இல்லத்தின் உண்மையான மைந்தராக — விசுவாசிகளாக இருப்பீர் களாயின் நீவிர் கேட்டபவை அனைத்துக்கு தமாக கண்ணீர் சொரிந்து கதறி அழுங்கள்.

இஸ்தர் (Isther) பீசீஸ் (Phaasis) இரண்டினதும் நீர் முழு வதும் கோர்ந்தும் இல் இல்லத்தின் அழுக்காக உள்ளுறவுந்திருப்ப பகுதைக் கழுவிட முடியாது.

பயங்கரச் செயல்கள் யாவிலும் மேனாம் — பயங்கரச் செயல்கள் குறிக்கொண்டு செயற்பட்டவை. மனமறியத் தெரிந்து புரியப் பட்ட செயல்கள். பாவையும் விரைவில் அறிந்திடுவீர்கள்.

இவற்றைக் கழுவி அகற்றிட முடியாது.

கோருஸ் : அறிந்தவை — பார்த்தவை அனைத்துக்கு மாகாக வோது மென்றாலும் அழுதுவிட்டோம் நாம்.

ஒன் கதை மேலும் எதனைக் கூட்டும்?

செய் : முதலில் ஒன்று சுகங்கமாய் கூறுவேன். மாண்புடை அரசி இறந்து விட்டார்.

கோருஸ் : ஐயகோ பாவாத்மா.

இந்த முடிவுக்கு அவனேன் வந்தாள்?

உதவி : அவன் தன்கையான் அதனைச் செய்தனள் மோசம் மிக்க இந்த ஒன்றை

இதுவரை காணாத இனியும் காணாத

உமசு துயரம் குறைவாக இருக்கும்.

ஆயினும் இதனைக் கண்ட நான்

நினைவில் அதனை வைந்தே இருப்பேன்

அவனது இறுதித் துயரம் பற்றி

நினைவில் உள்ளதை உமக்குச் சொல்வேன்.

அவலத்தை துயரோடு முன்னம் அன்னவர்

வாரிலைக் கடந்ததை நீவிர் கண்மார்!

தன் கலை மயிரில் விரல்களைப் பினைத்து

திருமணப் படுக்கைக்கு விரைந்தாள் அரசி.

அறையின் கதவுகள் மோதுண்டு முடின.

நீண்ட நாளின் முன் இறந்த வேயசை,

நினைந்து அவன் வாய் விட்டமுதாள்.

முன்னாள் பெற்ற மகனை நினைந்தாள்.

தந்தையைக் கொன்ற அம் மகனை நினைத்தாள்.

தாயவள் தானும் தனி மகனைக் கூடி

தற் பேற்று பேற்றின் பேறாய்.
 பிள்ளைகள் மேலும் பெற்றதை தினைந்தான்
 பதியைப் புணர்ந்து பதியைப் பெற்று
 பிள்ளையைக் கூடிப் பிள்ளைகள் ஈன்று
 இரு முறை தவறிய தாரச் சிக்கலை
 எண்ணிப் புலம்பி அழுதாள் அன்னை
 எங்கள் செலியில் விழுந்தது இவ்வளவே,
 எம்மிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டது.
 அவன்து மரணம், இதுவே உண்மை.
 அவன்து அவலம் நாம் கானு முன்னர்,
 துளைக்கும் கூவலோடு எங்கள் அரசர்
 முட்டி மோதி உள்ளே புகுந்தார்.
 அதைவர் கண்களும் அவரையே நோக்கின.
 அங்கும் இங்கும் எம்மிடட அலைந்தார்.
 'வாளொன்று', 'வாளொரன்று' என அவர் கதறினார்;
 'என் தாரமல்லாத தாரமவள் எங்கே!
 நான் விதைக்கப்பட்ட அந்திலம்!
 நான் விதைத்தறுவடை செய்த அந்திலம்!
 எங்கே!
 வெறிகொண்டு அவர் இவ்வண்ணமாக
 ஆர்ப்பரித்து அகற்றிய அவ வேளை,
 பேசொன்று அவரை அவளிடம் கொண்டு
 சேர்த்தது போலும்; நாம் பேசவில்லை.
 தலைவன் ஒருவன் தன் அழைப்பைக் கேட்டு
 விடை இறுக்கும் ஒருவன் போல
 முரட்டுக் கூலல் ஒனியுடன் அரசர்
 முடிய கதவில் சென்று மோதினார்;
 பூட்டுக்கள் அனைத்தும் இற்றுத் தெறித்தன;
 அறைக்குள் அரசர் தடக்கிச் சென்றார்.
 முடிச்சிடப்பட்ட ஊசலி யொன்று,
 சுருக்கிடப்பட்ட கயிறு ஒன்று,
 குரல்வளை நெரித்த பெண்ணொருத்தி,
 கண்முன் ஆட நாம் கண்டு கொண்டோம்.
 மன்னரும் கண்டார், நாங்கள் கண்டதை;
 மனதை உருக்கும் முனகலோடு அரசர்
 கயிற்றைக் களைந்தவளைத் தரையில் கிடத்தினா
 மேலும் கொடியது காணக் கிடந்தது.
 அவன்து உடையில் குத்திக் கிடந்த
 தங்க ஊரியை மன்னர் களைந்தார்.
 தனது கைகளை உயர்த்தி மன்னன்
 தனது கண்களைக் குத்திக் கொண்டான் —
 தன்னவ மானத்தை தனது குற்றத்தை

இதன் பின் காணக் கூடாத கண்களை
முன்னர் என்றுமே பார்த்தே இருக்கக்
கூடாதவற்றை இதற்குப் பின்னர்
காணக் கூடாக கண்கள் இரண்டை,
காண விளைவதைக் காணவே கூடாத;
இரவினை அன்றி வேறு எதையுமே
காணக்கூடாத கண்களைக் குத்தினார்
கொடிய இப்பாங்கினைக் கருத்திற் கொண்டு
இரத்தச் சுண்ணீர் — துளிகளாய் அல்ல,
ஒன் சிவப்பு மழை என ஒட்ட நண்க்கும்
நீர் வீழ்ச்சிபோல, நீழுஷ்சுத் தொகுதியாய் —
தாடி வழியாகப் பெருக்கெடுத்தொடும்.
இருவர் இல் வண்ணம் பாவம் புரிந்தனர்;
ஒன்றில் அல்ல தலைகள் இரண்டில் —
கணவன் மணவியில் — ஒன்றெனக் கலந்த
கணப்புத் தண்டனை வீழ்ந்து கிடந்தது.
அன்னவர் தங்கள் மூன்றைய நாட்களின்
முதுநெடும் மகிழ்வு நீதியோட்டமைந்தது;
ஆயினும் இன்று, பேரிடர், மரணம்,
அவமானம், அழிவு, கண்ணீர் எனவே
பேயருடைத் திமைகள் யாவும் இங்குள்

கோடல் : அவர் — அவர் இல் வேளை எப்படி உள்ளார்?
இப்பவும் அவர் துன்பத்துள்ளாரா?

செய் : யாரேனும் ஒருவரைக் கூவி அழைக்கிறார்;
ததவினைத் திறந்து, தந்தையின் கொலைஞ்சை,
தாயின் — புனிதம் கெட்ட அல் வார்த்தை தண்ணை
உரைக்க அவமானம் தடுக்கிறது. என்னை —
திலிஸ் முழுமைக்கும் காட்டுமாறு கேட்கிறார்.
தனது உதடுகள் உரைத்த சாயம்
தனது இல்லினைச் சூழ்வதைத் தடுக்க
நாட்டினை விட்டவர் உடனே ஒடுவார்.
ஆயினும், துயருறும் அந்தப் பாவி
உடற்பலம் சற்றும் இல்லாதிருக்கிறார்;
வழியினைக் காட்டவும் எவரும் இல்லை.
நோவினை அவரால் தாங்க முடியாது.
நீங்களே அதனைக் கண்ணால் காண்பீர்.
கதவுகள் திறக்கப்படுகின்றன பாரும்.
வெறுப்புக் கூடப் பரிசினை அல்லது
வேறு எதையும் தந்திட முடியா —
துயர் தரு காட்சியை ஆம். நீர் பார்ப்பீர்

(சடிப்பஸ் குட்டாகப் போவேசுக்கிறார்)

கோரஸ் : ஆ !

தாங்குதிறன் அணைத்தும் கடந்த பயங்கரப் பேரச்சம்!
நானென்றுங் காணாக் கறைபடிந்த உருக்குலைவு!
ஓ! உணர்ச்சி மரத்ததோர் கொடிய சாத்துயர்!
கடிதென வந்து வேகங் கொண்டு
மோதி உன்னை வீழ்த்தி அழித்த
விதியெனும் பெரும் பேயது எதுவோ?
ஓ, சித்திரவதை செய்யப்பட்ட சிரமே!
இத்தைக் காண நான் துணிய மாட்டேன்;
என் கண்களை நான் மறைக்கிறேன்.
நான் காண மிகவும் அவாவும் ஒன்றைக்
காணப் பெறாது தவிக்கின்றேன் இங்கு,
கேட்க நான் மிகவும் விளைவது எதுவோ.
அதற்கே மகவும் அஞ்சகிறேன் நான்.

ஷடி : ஓ! மரண வேதனை!
நான் எங்கிருக்கிறேன்.
காற்றில் மிதப்பது என் குரல் தானா!
எனக்கு விளைந்த விதியிது என்ன?

கோரஸ் : மனிதச் செவிபடப் பேச முடியாதது?
கண்கள் காணத் திகில் யிக நிறைந்தது?

ஷடி : ஓ தாங்கொணாத தவிர்க்க ஒன்னாத
பகலும் அற்ற இருள் நிறை இரவே,
எந்தக் காற்றும் அகற்றாத கருமுகிலே!
ஓ மீண்டும் துளைக்கும் துயசம்.
ஊனிலும்
உயிர் நிலையின் இருள் நினைவிலும் சித்திரவதை.

கோரஸ் : அப்படித்தான் அது இருக்கும்;
இத்தகைய துயரம் இருமுறை சுமையாகும்;
உடலில் ஒரு தரம், ஆன்மாவில் மறுதரம்.

ஷடி : என்றும் விகவாசம் நிறைந்த நன்பன்
என்றும் எனது உண்மை நன்பன்
இன்னமும் எனதருகிருப்பது அவனோ ...?
உன்கை அந்தகண் வழித்தணை யாகுக.
இன்னமும் நீ என் அருகில் தானோ?
உன்தன் திருமூகம் காணேன் ஆயினும்
என்தன் செவிதூகர் அக்குரல் உடதே.

கோரஸ் : அந்தக் கண்கள் —
நீ செய்த இந்தக் காரியம்
எப்படி உன்னால் செய்ய முடிந்தது?

ஈடு : அப்போலோ, நண்பர்களே!

பேரிடர் இதனை என்னில் கிடத்தியவர்,
தப்பிபாலோ,
தன் கையால்ல; நானாகதச் செய்தேன்.
அனைத்தும் அழகற்று இங்கு இருக்கவில்லை
கன்களால் எனக்கென்ன காரியமாகுப்?

கோரஸ் : இதனை மறுப்பது தீயலாத ஒன்று.

ஈடு : நான் காண அழகேதும் எங்கே உள்ளது?
காட்சியின் ஒலியின் அழகு எங்குள்ளது?
இந் நிலத்திலிருந்து அப்பால் என்னை
அழைத்துச் செல்வீர் அப்பால்!
கடவுளர் வெறுக்கக் கழியிலி ஆனேன்.
சபிக்கப்பட்டவர் என்போல் யாருளர்?

கோரஸ் : ஊனில் போன்று உயிர் நிலை தனிலும்
இரு முறை வதைக்கப்பட்டவர் நீரே.
இந்தப் புகிரை விளக்க நீர் என்றும்
இந்தப் புவியில் வாழ்ந்திரா திருப்பின்

ஈடு : பாதப் பிணைப்பை விடுவித்தெனக்கு
சாலின் இடத்து வாழ்வெனும் அந்த
வறிதாய் அமைந்த பரிமாற்றம் தந்த.
புரவலன் மீது நாசம் வீழ்க;
எனக்கும், என் அனைத்திற்கும்
மரணம் என்பது அரியதோர்
அருட்கொட்டயங்க அமைந்தே இருக்கும்.

கோரஸ் : நாமும் அவ்வாறே விரும்பிடக் கூடும்.

ஈடு : இப்போ,
தந்தையின் குறுதி சிந்தி விட்டவன்
தாயின் புதுங்கள், இதுவே என் பெயர்;
கடவுளற்றவன் இழிவின் குழந்தை.
சோதர மைந்தரை சன்றெடுத்தவன்:
ஈடிப்பசைப் பற்றிப் பேசப்படாத
பெரும் பழி ஏது எஞ்சியுள்ளது?

கோரஸ் : இருப்பினும் இச்செயல் நல்லறிவுக் குரியது.
என் எம் சிந்தனை கூறவில்லை.

அந்தக் வாழ்விலும் மரணம் மேலானதே;

ஈடு : செய்யத் தகுந்ததுள் இதுவே சிந்தது.
என்பதை மறுப்பதை நம்ப மாட்டேன்,
வேறு எப் பாடழும் புகட்டாதீர் எனக்கு.

ஒளியுடைக் கண்களோடு எப்படிப் பிதாவை
புதைகுழுக்கப்பால் எதிர் கொள்வேன் நான்;
அன்றியும்,

கவலையுள் கிடக்கும் எனது தாயை
வெறும் ஓர் மரணத்தால் மட்டும்
ஈடு செய்திட முடியாக் கொடும்
பறியைத் தாய்க்குப் புரிந்த நான் —
எப்படிக் கண் கொண்டு காண்பேன் அவளோ
என் பிள்ளைகள் எந்த வண்ணம்
ஈண்ணெறுக்கப்பட்டனரோ

அந்த வண்ணம் அந்தப் பேற்றைக்
காண இன்னழும் காதலாய் கிடப்பனோ?
அந்த அழகிய காட்கியைக் காண
கண்களை வேண்டி இருப்பனோ நான்?
தீபில் தகரில் மிக உயர்வான

ஆயினும்

சோகம் மிகுந்த மகன் நான்.

இந்த நகரின் கோபுரங்கள்,
அதனுடைப் புனிதப் பிம்பங்கள் யாவையும்
பார்க்கப்படாதென் எனக்கு நானே.
தடைகளை விதித்து விட்டேன் முன்னர்
குற்றத்தை — துய்யையற்ற செயலினை
புரிந்தவன் ஆதலால்

சாபமிடப்பட்டவன் எனக் கடவுளர்
விரகடனப் படுத்திய அந்த ஒருவனை
அனைத்து மனிதரும் வளியே கொணரவீரி
எனக் கட்டளை பிறப்பித்தேன் நான்;
கடவுளர் சாபம் தலையில் கமந்து
கிடக்கும் அந்த ஸேயகின் மகன் நான்.
பெரும் பழி புரிந்து கொடும்பாவி எனவே
குறிச்டப்பட்டுக் கிடப்பன்னும் நான்.

என்ற உண்மை நிறுவப்பட்ட பின்
இந்த மக்களின் பார்வைச் சின்த்தை
எதிர்கொள்ள எனக்குப் பார்வை வேண்டுமோ?
இல்லை! செவிப்புலனும் நான் வேண்டேன். ஐவு! அந்த வழியையும் அடைக்கும் மார்க்கம்
ஏதேனும் ஓன்று எனக்குக் கிடைத்தால்
பூரண வெறுமையுள் இப்பழி மிகும் உடலை ... —
சிறையிடும் வரை ஒய்திரேன் நான்.
துன்பம் எட்ட முடியாத தூரத்தே
மனம் வீற்றிருந்தலே உண்மையில் தழுமதியாம்.

சித்தெதான்னே! வளர்ப்புத் தாயே!
 இதற்கோ எனக்கு உறைவிடம் தந்தாய்?
 எவ் வன்னைம் நான் பெறப்பட்டேன் என்பதை
 உலகம் அறிய என்னக் காத்ததை விடுத்து,
 அங்கேமே என்னைச் செத்துப் போக
 விட ஏன் முடியவில்லை?

(எனது) விடெனத் தோற்றம் தந்த கொறிந்தே!
 தந்தையெனக் காட்சி தந்த பொலிபசே!

வளர்ப்பு மகனின் ஓளமை வனப்பிண்
 மலர்ச்சின் அடியில் எக்கங்க கெட்ட
 அழிவு புரையோடிக் கிடந்த தெள்ளதை
 நீவிர் இருவிரும் நினைந்து பார்த்திரோ?
 இப் பொழுதவன் கெடுதியின் முழுமையாக
 தீப் பிறப்பாளனாகக் கிடக்கக் காண்கிறீர்.
 காட்டுவெளியில் நிசுப்தமான அந்தக்
 குறுக்குத்தெரு —

தெருக்கள் மூன்று கூடுமெல் இடத்தின்
 அருகேயுள்ள அக் குறுங் காட்டில்,
 என் குருதியின் குருதி, தந்தையின் குருதியாகி
 குருதிப் பசங்கம் அந் நிலத்தில் செய்தேன்.
 அவர்கள் கண்டது நினைவில் நிற்குமா?
 அவ் வழி திரிகூக் கெதைச் செய வந்தேன?
 மூறைகேடான புணர்ச்சிப் பாவம்!
 பிறந்த இடத்தே பெற்றுக் கொண்டு!
 தந்தை, சோதரன், மகனெனவும்
 மனைகள், தாரம், தாயெனவும்
 இராட்சதக் கொடுமை நிறைந்த விவாக
 பந்தத்துள் மோசமாய் பினைப்புன்று கிடந்து!
 மனித அழுக்குகள் யாவும் சேர்ந்து
 குற்ற மொன்றினுண் பொதியப் பட்டு!
 பேசொணாச் செயல்கள் —
 அவை பற்றி இதற்கு மேல் பேசேன்.
 என்னை மறையுங்கள் உடனயாக,
 கடவுளின் அங்புக்காக எனை எங்கேனும்,
 மறைத்து விசிங்கள் எங்கேனும் ஜீயா!
 எங்கேனும் கொண்டெனைக் கொன்று விடுங்கள்!
 கடவுள் ஆழுக்கேத தாட்டு விடுங்கள்!
 என்னைக் கூட்டிச் செல்லுங்கள் ஜீயா!
 (அங்கு கருவுளை நீட்ட கோஸ் விலகி நிற்கிறது)
 பரிவின் பெயரால் என்னைத் தொட்டு
 அழைத்துச் செல்லுங்கள் அப்பால் என்னை!
 என்னைத் தொடுங்கள், ஆசுகம் வேண்டாம்,

எனது தண்டனையின் சாட்டேட் அடிகள்
என் மீதன்றி வேறொக்கும் இல்லை.

கோரஸ் : கிறியோன் வருகிறார் இங்கு. தங்கள் விருப்பங்களுக்கான விடை அவாது செயல், அறிவுரை எஃப்வற்றில் தான் இனித்துங்கியிருக்கும். தங்களுக்குப் பதிலாக எங்களது ஒரே பாதுகாவலனாக அவரே இருக்கிறார்.

அடி : அவருக்கு நான் எதைக் கூறலாட்?
முற்றுந் தவறு அவருக்கு இல்லதேன்.
இப்போது அது தெரிகிறது ஐயா!
இந்த வேளையில் எந்தக் கோர்க்கை
அவரது கண்களில் நீதியென்ற தெரியும்?

கிறி : ஈடிப்பஸ், உனது வீழ்ச்சியைக் கேளி செய்யவோ, கடந்த கால உன் தவறாக்காக உண்ணப் படி கறவோ நான் இங்கு வரவில்லை.

எனது நண்பர்களே! மனிதரின் சூழந்தைகளிடத்து மரியாதை இல்லை எனினும், எமக்கு மேலுள்ள பகலவன், வாழ் விள் தலைவன், அஸரிடத்து உமக்குள் மரியாதையை நினைவில் நிறுத்துங்கள். பகலின் கண்முன் தூய்மைற்றது — நிற்கக் கூடாது.

நிலம், நீர், நீள் விகம்பி அதனை ஏற்கக் கூடாது. அவரை உள்ளே அழைத்துப் போக்கள். இத்தகைய தூய்ரை உறவினர்ன்றி வேறு எவரும் பார்க்கவும் — கேட்கவும் கூடாதென்னிறையுணர் வேணும் கோரி நிற்கிறது என்பது தெளிவு.

அடி : எனது மதிப்பார்ந்த நண்டு,
ஒன்று மட்டும் கேட்டு நிற்கிறேன்.
என்னை ஒத்த ஒந்வளிடத்து
உம்மிடமிருந்து பண்பார்ந்த பணிவை
எதிர்பார்த்து நிற்பது மேலதிகமான ஒன்றே
எனினும் ஒன்றே ஒன்று மட்டும்.
ஆண்டவன் மீதான அன்பின் நிமித்தம்
உன் நலனுக்காக எனக்காக அல்ல —

கிறி : இத்தகைய பணிவோடு இரஞ்சப்படுவது என்ன?
அடி : இந் நாட்டிலிருந்து — மனிதப் பார்வையிலிருந்து இக் கணமே என்னை அப்புறப்படுத்தி விடு.

கிறி : ஆண்டவன் ஆணையைக் காத்திருக்கிறேன்.
இல்லையேல் அதனை உடனடியாகவே செய்திருப்பேன்.
எதை உறுதியாய் நம்பு.

ஈடு: அவர் தம் பணிப்புக்காக தெளிவாக இல்லையா?

தந்தையைக் கொள்றவன் — தூய்க்கம் அற்றவன் — செதி திருக்க வேண்டும். இதோ அவன் நிற்கிறான்.

கிறி : உண்மை அது நான்; இன்று நிகழ்ந்துள்ள நிகழ்வுகளின் படி மேற்கூற உறுதியேசுடமைந்த வழி நடத்தல் எமக்குத் தேவை.

ஈடு : தொலைந்த எனது வாழ்வுக்காகவா? சபிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்காக?

கடவுளின் ஆழிநடத்தலை நீங்கள் இன்னும் வேண்டி நிற்பிரோ ஐயா?

கிறி : கடவுளை நம்ப நீ நியாயம் காணவில்லையா!

ஈடு : ஆம்.

அவ்வாறாயின் உமது நற்பண்பிடமிருந்து இதனை மட்டுமே நான் கேட்க உள்ளது. உள்ளே கிடக்கும் அவளது மரணச் சடங்கினைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் தகுதி எதுவெனக் காத்தும் அதனைச் செய்து விடுங்கள். அவள் உமதுச்கோதரி; அவள்பால் நீங்கள் நியாயம் புரிவீர்கள்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் நீங்கள் உயிரோட்டமைந்த எனது இருப்பு. எந்தன் தந்தையர் நாட்டின் மீது சாபமாய் அமைந்திட விடாதிருப்பிஸ். மலைகளின் மத்தியில் சென்று நான் வாழ்ந்து அங்கே மரிக்க விட்டுவிடுங்கள்.

சித்தெறோன்!

எனது பெயரோடு என்றும் பின்னக்கப்பட்ட நாமம்.

எனது பெற்றோர் எனது மரணப்படுக்கை

எனத் தெரிவ செய்த சித்தெறோன் குன்றில்,

அவர் கம் விருப்புக்கு

சடங்கி நானும் சென்று சாவேன்.

இருப்பினும் நான் ஒன்று அறிவேன்.

வயது, நோய், ஏதெனும் விவத்து

எனது வாழ்வை முடித்திட மாட்டா;

அந்த ஒரு முறை மரணத்திலிருந்து

பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டேன் நான் எனில்

மேற்கூற பயங்கரமானதொரு விதியினை

எதிர்கொள்ள அல்லாது வேறெதற்குமில்லை.

அவ்வன்னைமே அது அமைந்து போகட்டும்.

பிள்ளைகள் தம்மைப் பொறுத்த வரையில்

ஆண் பிள்ளைகள் அவரைப் பற்றி

தொல்லைப்பட வேண்டாம் நீர், கிறியோன்;

எங்கு சென்றாலும் அவர்கள்
தம்மைத் தாம் பார்த்துக் கொள்வார்கள் ஜூயா.
ஆயினும் பெண் பிள்ளைகள், பாவச் சிறு முகள்கள்.
தங்கள் தந்தை இன்லாது அவரீகள்
ஒருவேளை உணவும் உண்டு அறியார்;
எம்மிடை அனைத்தும் பிரிப்பட்டது.
அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் ... கிறியோன்.
கிறியோன் - ஒரு முறை அவர்களை
தொட்டு நான் அழ முடியுமாயில்
மேறும் ... ஒரு முறை நீங்கள்
கனிவோடும் பண்போடும்
அனுமதி தந்தால் ...
அவரை ஒரு முறை தொட்டிட மட்டும்
தொட்ட வேளையில் கண்முன் அவசே
ஒரு முறை காண விளையக் கூடும்.

(இள்ளைகளை இசெனை (Isene) அஞ்சிகளை (Anticone) ஆகி
யோர், ஏற்கனவே உள்ளே அழைத்து வரப்பட்டு, ஏழப்பஸ் முன்
நிற்கிறார்கள்)

என்னது!

எனது கண்மளிகள் விக்கி அழவது
என் செவியில் விழுகின்றதா?
இரக்கம் கொண்ட கிறியோன் அவர்களை
என்னிடம் அனுப்பி உள்ளாரா?
என் கண்ணின் மனிகள் இங்குள்ளனரா?

நிரி : அவர்கள் இங்குதான் இருக்கிறார்கள்.
உன்னிடம் அவர்களை நான் கொண்டிருத்தேன்.
அவர்களை மிகவும் நேசித்தாய் என்பதும்
இன்னமும் அவர்களில் எத்தனை அன்றை
வைத்தளாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

சடி : இதற்காக உம்மைத் தேவலோகம்
ஆசீர்வதிக்கட்டும், கிறியோன்;
எனது பாதையை விடவும் மேலாய்,
உமது பாதையை மிருதுவாக் கட்டும்.
குழந்தைகளே, நீங்கள் எங்குள்ளீர்கள்?
வாருஷிகள் இங்கு, உங்கள்
சோதரன் கைகளைத் தொட்டிப் பாருங்கள்.

அவை நான் இக் கணக்கள் இருளச் செய்தலை
 உமதி தந்தையின் கணக்களை மூல பறித்திருந்தீர்.
 ஆயினும் அவன் உணக்குத் தந்தையாய்.
 ஆன வெளையில் நான் செய்ததைக்
 காணவுமில்லை, அறியவுமில்லை.
 அதீகணக்கால் உங்களைக் காணமுடியாது.
 ஆயினும் அவை உம்போடு சேர்ந்து
 அழுகின்றன, கண்ணீர் சொரிய.
 இனிவர இருக்கின்ற நாட்களில் நீங்கள்
 உவகினை எதிர்கொள்ள நேரிடும் வேலை
 உங்கள் சோகம் மிகுந்த வாழ்வினை
 எண்ணிப் பார்க்கிறேன் நான் இப்போ
 புதித நாட்கள், உயர்ந்த நாட்கள்.
 அரச நாட்கள், மழிழ்விலா நாட்களாக,
 ஏனையோர் ஆடிக் கவித்திருக்கவயில்.
 கவலையோடு நீங்கள் விடு செல்வீர்கள்,
 திருமணம் நாடி நீங்கள் நிற்கையில்
 ஆண்கள் எவரும் வருவரோ அறியேன்;
 எனது பின்னளைகள், பின்னளைகளின் பின்னளைகள்.
 மாவரோடும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்.
 அவதுறோன்றினை எதிர்த்து நிற்கும்.
 துவிவுடை ஆண்மன் ஒருவன் இருப்பனோ?
 எதென் அன்றி வேறாம் இருக்கும்
 கெடுதியின் நாமமொன்றிருக்குமோ?
 தன் அப்பணக் கொன்றதோர் அப்பன்;
 தன் பிறப்புப் படுக்கையைக் கொள்ளையிட்டவன்;
 தான் பெறப்பட்ட இடத்தில் பெற்றெடுத்தவன்;
 இவருண்ணம் நீங்கள் குறிச்சுடப்படுவீர்.
 அப்போ நீர் எங்கு கணவரைப் பெறுவீர்.
 உமக்கெவரும் இருக்கார் என் மக்காள்;
 பயனிலாக் கண்ணையைல் மட்டுமே உங்கள்
 நாட்கள் எல்லாம் முடிவண்டய முடியும்.
 மெனைய்சியசின் (Menocceus) மகனே,
 இருப்பினும் அவர் தம் உறவினை நீயே;
 அவர் தம் தந்தை நீ ஒருவனே.
 அவர்க்குயிர் கொடுத்த நாங்கள் இல்லை.
 அனைத்தும் இழந்த இவ் ஏழை அனாதைகள்
 வீடும் அற்றுப், பதியும் அற்றுவராய்

அவைந்து திரிந்திடக் கூடாது ஜயபேல்;
 நான் இனிக் காண இருக்கும் நாட்களை
 ஒத்தவற்றை அவர் காண வேண்டாம்.
 உண்ணெத் தவிர எவரும் அற்று,
 இத்தகை இளமையும் இத்தகை மறுமையும்
 உடைய இவர்களை ஆதரித்திடு நீ
 அதனை நீ செய்வாயா ஜயா?
 வாக்கின் உறுதியை உறுதி செய்ய

(சிறியோன் தனது கைக்கை டிட்டிக்கார்)

நன்பா!

குழந்தைகளே, வயது வரும் போது
 ஏன்று கொள்ள உமக்கதிம் இருக்கும்;
 இப்போ அதனைத் தாங்க மாட்டார்
 ஆயினும் உமது பிரார்த்தனை அனைத்திலும்
 இவ் வண்ணம் வேண்டி வழிபாடு செய்யும்:
 நல்வாழ்வு என்பதை விடவும் சந்றுக்
 கூடவோ குறையவோ நீர் வாழாதிருக்கவும்.
 அதனால் உங்கள் தந்தையின் வாழ்விலும்
 மேலாம் வாழ்வினை வாழ்வும் கேளும்.

கிறி : இது போதும். உன்னே நீ போவாயா?

ஈடி : போக வேண்டும்; என் விருப்பந்திர்கு மாறாத.

கிறி : அண்ணத்திலுமே ஒரு அளவிருக்கிறது

ஈடி : அது வாயின், உனது வாக்குறுதி எனக்குண்டு?

கிறி : எந்த வாக்குறுதி.

ஈடி : என்னை வெளியே ஆனுப்பி விடுவது.

கிறி : ஆண்டவன் தீர்மானிப்பார், நான்கள்.

ஈடி : எந்தக் கடவுளும் எனக்காகப் பேசார்.

கிறி : அவ்வாறாயின். உன் விருப்பம் உனக்குக் கிடைக்கப் பெறும்.

ஈடி : உனது சம்மதும்?

கிறி : எனதறியுக்கப்பால் நான் பேசுவதில்லை

ஈடி : (திருப்பியோலு, ஆயினும் டயக்கத்தோடு)
 என்னை அழைத்துப் பொங்கள்.

விறி : அப்படித் தானென்றால், போ (தனது கைகள் இப்பவும் மீண்டும் கூட அனைத்திலும், அரண்மனையை நோக்கி சுடிப்பஸ் கூக்கிறார்)

ஆணால், மீண்டுமாகவன் வீட்டுப்போ.

ஈடி : இல்லை! என்னிடமிருந்தால்களைப் பிரித்தெடுக்காதே!

விறி : இதற்கு மேல் கட்டளை இடாதே.
கீழ்ப்படி.

உனது ஆணுகை மற்றுப் பெற்றது.

— சுடிப்பஸ் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார் —

கோரல் : தீவிதின் புதல்வர்களே! புதல்வியரே!

இதோ பாருஷ்கள்:

மனிதருள் மிகவும் மேலான ஒருவராய்

சுடிப்பஸ் என வாழ்ந்த அன்னவர் இவரே;

ஆழம் மிகுந்த மர்மங்கள் யாவின்தும்

திறவு கோலை வைத்திருந்தாரவர்;

அவாது செல்வச் செழிப்பின் சிறப்பை

உடனொத்தவர் கண்டு, பொராமை கொண்டார்;

எத்தனையை இன்னல்ப் பேர்களை ஒன்று

மோதிச் சென்றது அவர்தனை மீது!

என்பதை நன்கு கவனித்துப் பாருங்கள்;

நிலையற்ற மனிதன் என்றுமே தனது

முடிவைக் காத்து நிற்க வேண்டும்;

தனது மகிழ்வினைப் புதை குழிவறையும்;

அமைதியொடு சுமந்து செல்லும் நாள் வரை,

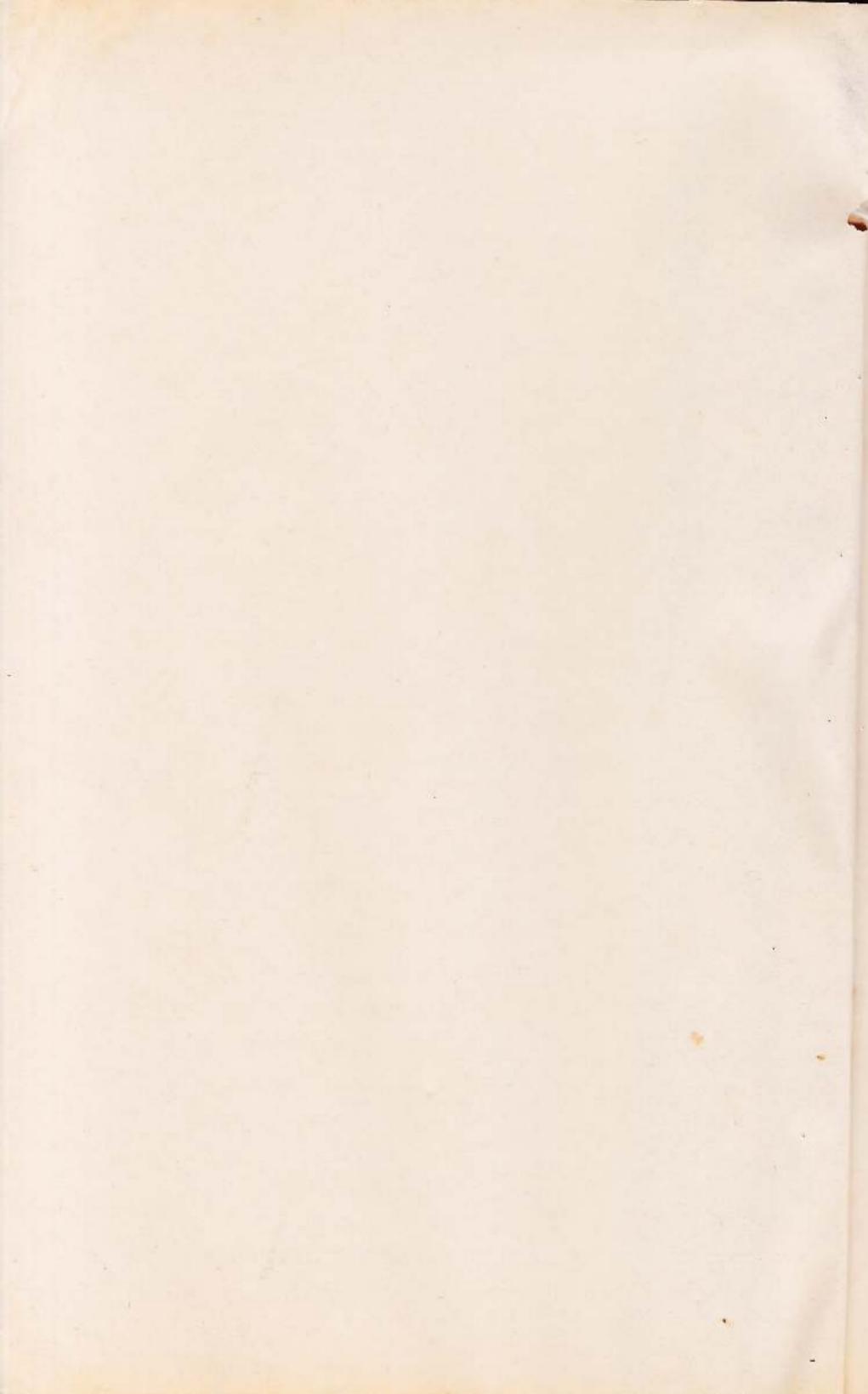
எவருமே மகிழ்வொடு இருந்தாரின்கை;

அனைவரும் இதனைக் கற்றுணர்விரே.

— வெளியேறுகை —

பூஷணம்

“மேற்குலகச் சிந்தனையின் தொட்டில்” எனக் கிரோக்கம் கருதப்படுகிறது. கிரோக்கத்தின் அதென்னுள் என்ற சிற்ய நகர் அங்கில அரியியல் வீரியமும், ஆன்மீக குருதமும் உரை ஏற்றுத்தூ. அது நவீன மேற்குலகத்தின் சிந்தனையின் ஆரம்பமாக அமைந்தது. மெய்யறிவு ஆயாயமும், அழகுக் கவாச்சியும் கிரோக்க சிந்தனையின் அடிநாடமாக அமைந்தன. இந்த வகையில் கிரோக்கர் புதிய உவகினாப் பிறப் பித்தனார். நகந்தான இலக்கியங்களும், கலை களும் மனித மனத்தின் மாபெரும் அறிவின் வெளிப்பாடுகள் என்பதைக் கிரோக்கம் உறுதி செய்தது. கவிதை, காவியம், கலைகள்; மெய்யியல், அறிவியல் என அனைத்து துறைகளிலும் கிரோக்கம் உச்சங்களை தொட்டுத் தவணக்கார ஸிளக்கமாக நின்றது.

வாழுவ என்பது எவ்வளவு கூப்பானது என பறத உணர்ந்த வேண்டியில், அது எவ்வளவு இனிமையானது என்பதையும் கண்டனர். இத்தால் தான் ஆனநாடமும், அருந்துயரும், கணி மதிழ்வும் அவ்வளமும் கிரோக்கர் ஒரு இலக்கியத்தில் ஒன்றுக்கொயே ஆயினும் அருக்குமே நீர் கின்றன. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று முன்ன படுவதில்லை.

- குழந்தைய, சண்முகவின்கம்